

02

ΜΑΪΟΣ 2026

ΖΩΗρές φωνές

ΜΑΘΗΤΙΚΟ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟ
ΕΚΠΑΙΔΕΥΤΗΡΙΩΝ Γ.ΖΩΗ

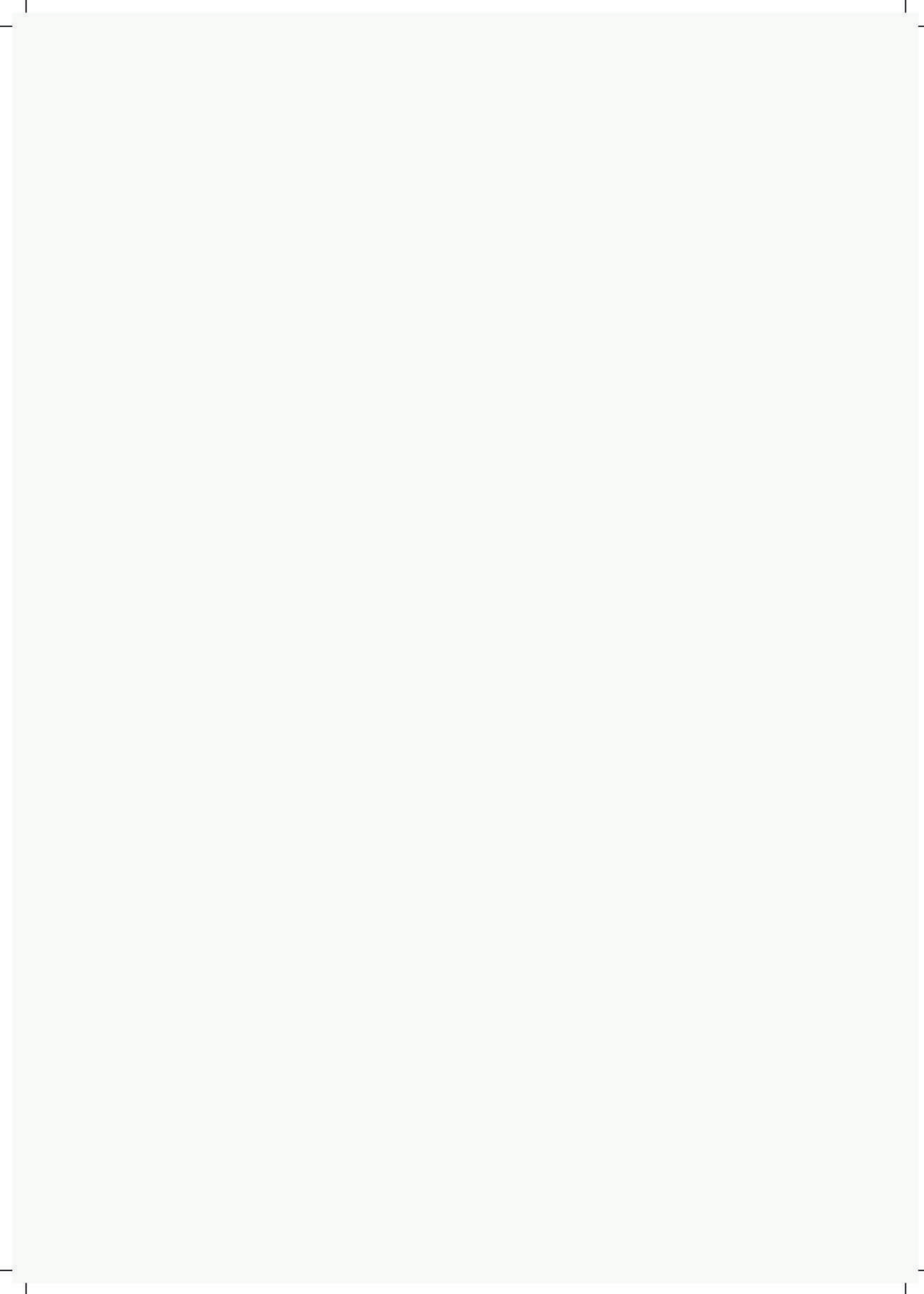
ΕΑΡΙΝΗ ΕΚΔΟΣΗ - ΓΥΜΝΑΣΙΟ

ΠΟΛΙΤΙΣΤΙΚΕΣ ΚΑΙ
ΔΗΜΙΟΥΡΓΙΚΕΣ ΔΡΑΣΕΙΣ

ΣΧΟΛΙΚΗ
ΔΙΑΜΕΣΟΛΑΒΗΣΗ ΚΑΙ
ΣΥΝΕΔΡΙΑ

ΕΚΠΑΙΔΕΥΤΙΚΕΣ
ΕΚΔΡΟΜΕΣ ΚΑΙ ΤΑΞΙΔΙΑ

50 ΧΡΟΝΙΑ

1974-2024

ΕΚΠΑΙΔΕΥΤΗΡΙΑ
ΓΕΩΡΓΙΟΥ ΖΩΗ

Σχολείο Παιδείας και Πορίτισμού

ΑΒΕΡΩΦ 12-14, 164 52 ΑΡΓΥΡΟΥΠΟΛΗ

☎ 210 9617817 ✉ info@zois-school.gr 🌐 www.zois-school.gr

ΒΡΕΦΟΝΗΠΙΑΚΟΣ
ΝΗΠΙΑΓΩΓΕΙΟ
ΔΗΜΟΤΙΚΟ
ΓΥΜΝΑΣΙΟ
ΛΥΚΕΙΟ
ΩΔΕΙΟ

Εισαγωγικό

Αγαπητοί αναγνώστες,

Με ιδιαίτερη χαρά και περηφάνια σας καλωσορίζουμε στο 2ο τεύχος του σχολικού μας περιοδικού. Η δημιουργία αυτού του τεύχους αποτέλεσε για όλους μας μια ξεχωριστή εμπειρία γεμάτη συνεργασία, έμπνευση και δημιουργικότητα. Μετά την όμορφη ανταπόκριση που λάβαμε στο πρώτο μας τεύχος, αποφασίσαμε να συνεχίσουμε αυτή την προσπάθεια με ακόμη μεγαλύτερο ενθουσιασμό και περισσότερες ιδέες.

Το σχολικό περιοδικό δεν είναι απλώς μια συλλογή άρθρων και κειμένων. Είναι η φωνή των μαθητών, ένας τρόπος να εκφράσουμε τις σκέψεις, τις ανησυχίες, τα ενδιαφέροντα και τα όνειρά μας. Μέσα από τις σελίδες του προσπαθούμε να αποτυπώσουμε στιγμές της σχολικής μας ζωής, να παρουσιάσουμε θέματα που μας απασχολούν, αλλά και να αναδείξουμε τη σημασία της συνεργασίας και της δημιουργικής έκφρασης.

Για την ολοκλήρωση αυτού του τεύχους εργάστηκαν πολλοί μαθητές με υπευθυνότητα και φαντασία. Άλλοι έγραψαν άρθρα και συνεντεύξεις, άλλοι ασχολήθηκαν με την έρευνα, τη συλλογή πληροφοριών και τη διαμόρφωση των κειμένων, ενώ κάποιοι συνέβαλαν στον σχεδιασμό και την αισθητική επιμέλεια του περιοδικού. Όλοι μαζί, ως ομάδα, καταφέραμε να δημιουργήσουμε κάτι που εκφράζει το σχολείο μας και τη μαθητική μας κοινότητα.

Στις σελίδες που ακολουθούν θα βρείτε ποικίλα θέματα: από σχολικές δραστηριότητες και πολιτιστικά αφιερώματα μέχρι κοινωνικά ζητήματα, απόψεις, προτάσεις, καλλιτεχνικές δημιουργίες και στιγμές της καθημερινότητάς μας. Στόχος μας ήταν να δημιουργήσουμε ένα περιοδικό ενδιαφέρον, ζωντανό και κοντά στα ενδιαφέροντα όλων των μαθητών.

Θα ήθελα να ευχαριστήσω θερμά όλους τους μαθητές που συμμετείχαν, τους καθηγητές που μας στήριξαν και βοήθησαν σε κάθε στάδιο της δημιουργίας, αλλά και όλους εσάς που διαβάζετε και στηρίζετε το έργο μας. Η ενθάρρυνση και το ενδιαφέρον σας μας δίνουν δύναμη να συνεχίζουμε.

Ευχόμαστε το 2ο τεύχος του σχολικού μας περιοδικού να σας κρατήσει όμορφη συντροφιά, να σας προβληματίσει, να σας ενημερώσει και πάνω απ' όλα να σας δείξει πόσα μπορούν να πετύχουν οι μαθητές, όταν συνεργάζονται με όρεξη και δημιουργικότητα.

Καλή ανάγνωση!

ΥΠΕΥΘΥΝΕΣ ΣΥΝΤΑΞΗΣ, ΣΧΕΔΙΑΣΜΟΥ & ΗΛΕΚΤΡΟΝΙΚΗΣ ΕΚΔΟΣΗΣ

ΖΑΦΕΙΡΟΠΟΥΛΟΥ ΣΟΦΙΑ, ΥΠ. ΨΗΦΙΑΚΩΝ ΔΡΑΣΕΩΝ & ΕΚΠΑΙΔΕΥΣΗΣ
ΧΡΥΣΟΣΠΑΘΗ ΑΓΓΕΛΙΚΗ, ΦΙΛΟΛΟΓΟΣ

ΕΠΙΜΕΛΕΙΑ & ΔΙΟΡΘΩΣΗ ΥΛΙΚΟΥ

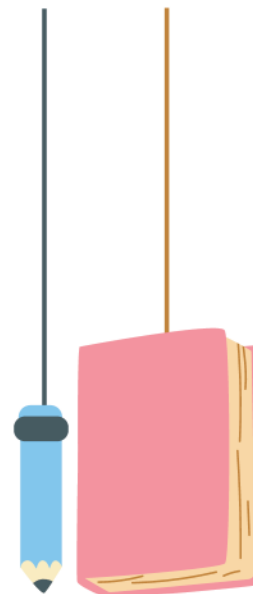
ΖΩΗΣ ΓΙΩΡΓΟΣ, ΙΔΡΥΤΗΣ & ΝΟΜΙΜΟΣ ΕΚΠΡΟΣΩΠΟΣ
ΧΡΥΣΟΣΠΑΘΗ ΑΓΓΕΛΙΚΗ, ΦΙΛΟΛΟΓΟΣ

ΣΥΝΤΑΚΤΙΚΗ ΟΜΑΔΑ ΚΑΘΗΓΗΤΡΙΩΝ -ΕΠΙΜΕΛΕΙΑ ΚΕΙΜΕΝΩΝ

ΔΡΟΣΑΚΗ ΓΕΩΡΓΙΑ, ΚΑΘΗΓΗΤΡΙΑ ΓΑΛΛΙΚΩΝ
ΛΙΑΝΟΥ ΔΗΜΗΤΡΑ, ΦΙΛΟΛΟΓΟΣ
ΜΟΥΛΑΪ ΕΛΕΝΗ, ΚΑΘΗΓΗΤΡΙΑ ΑΓΓΛΙΚΩΝ
ΧΑΡΔΑ ΜΑΡΓΑΡΙΤΑ, ΚΑΘΗΓΗΤΡΙΑ ΓΕΡΜΑΝΙΚΩΝ
ΧΡΥΣΟΣΠΑΘΗ ΑΓΓΕΛΙΚΗ, ΦΙΛΟΛΟΓΟΣ

Περιεχόμενα

06		ΕΚΔΗΛΩΣΕΙΣ ΤΟΥ ΣΧΟΛΕΙΟΥ ΜΑΣ
10		ΔΡΑΣΕΙΣ ΤΟΥ ΣΧΟΛΕΙΟΥ ΜΑΣ
17		ΕΚΠΑΙΔΕΥΤΙΚΑ ΤΑΞΙΔΙΑ
24		ΚΟΙΝΩΝΙΚΑ ΚΑΙ ΣΧΟΛΙΚΑ ΘΕΜΑΤΑ
35		ΑΦΙΕΡΩΜΑΤΑ
40		ΣΥΝΕΝΤΕΥΞΕΙΣ
46		ΑΝΑΚΑΛΥΠΤΟΝΤΑΣ ΤΟ ΣΧΟΛΕΙΟ ΤΟΥ ΑΥΡΙΟ
48		ΑΠΟΤΕΛΕΣΜΑΤΑ ΠΑΝΕΛΛΑΔΙΚΩΝ ΕΞΕΤΑΣΕΩΝ 2025

Δημοσιογραφική ομάδα μαθητών/-τριων

Γ Γυμνασίου

Άλκης Θωμάϊδης
Αφροδίτη Μαυρίδη
Ιζαμπέλα Καϊμάκη
Νανά Τσουρλάκη
Μαργαρίτα Μπέντα
Λουσία Μαρέσκα
Αναστασία Καραγέωργα
Άννα Ουλή
Κέλλυ Μαργαριτίδου
Άρια Μακροποδάρα
Παύλος Γκαβανόζης
Δημήτρης Καλλιφώνης
Ιάσωνας Άγουρος
Αλέξης Λιβανός
Μαρένα Κολέκα
Βάσσης Γιώργος

Β Γυμνασίου

Νεφέλη Δάφνη
Γιώργος Κούρτης
Ρία Τσακαρισιάνου
Αθανασία Γαλάνη
Δήμητρα Μακρή
Δέσποινα Παπαδάκη
Βίκυ Χάλκου
Κατερίνα Ξανθουδάκη
Νάσια Δούλα
Ισαβέλλα Καρναχωρίτη

Εκδηλώσεις του Σχολείου μας

1ο Πανελλήνιο Μαθητικό Συνέδριο Σχολικής Διαμεσολάβησης στα Εκπαιδευτήρια Γ. Ζώη

Γέφυρες αντί για τείχη στην επικοινωνία

Με ιδιαίτερη επιτυχία πραγματοποιήθηκε στις 7 και 8 Μαΐου 2026 το Μαθητικό Συνέδριο με θέμα «Σχολική Διαμεσολάβηση: Γέφυρες αντί για τείχη στην επικοινωνία», το οποίο διοργάνωσαν τα Εκπαιδευτήρια Γεωργίου Ζώη με την υποστήριξη της Γενικής Γραμματείας Θρησκευμάτων του Υπουργείου Παιδείας, Θρησκευμάτων και Αθλητισμού, στο πλαίσιο των δράσεων για την πρόληψη και αντιμετώπιση της παιδικής κακοποίησης και της σχολικής βίας.

Το συνέδριο αποτέλεσε μια σημαντική παιδαγωγική και κοινωνική πρωτοβουλία, που οργανώθηκε από τις υπεύθυνες του Ομίλου Σχολικής Διαμεσολάβησης, κ.κ Ματθαίου Σμαράγδα και Χρυσοσπάθη Αγγελική, αναδεικνύοντας τη σημασία της σχολικής διαμεσολάβησης ως μέσου ειρηνικής επίλυσης συγκρούσεων και ενίσχυσης του δημοκρατικού σχολικού κλίματος. Κατά τη διάρκεια του συνεδρίου πραγματοποιήθηκαν θεματικές συνεδρίες παρουσίασης μαθητικών έργων, με τη συμμετοχή επίσημων προσκεκλημένων ως προέδρων των συνεδρίων, ενώ το συνέδριο μεταδόθηκε και με live streaming, δίνοντας τη δυνατότητα παρακολούθησης σε εκατοντάδες μαθητές σχολείων από όλη την Ελλάδα. Το θέατρο των Εκπαιδευτηρίων φιλοξένησε συνολικά περισσότερους από 200 συμμετέχοντες κατά τη διάρκεια του διημέρου, επιβεβαιώνοντας τη μεγάλη ανταπόκριση της εκπαιδευτικής κοινότητας για ζητήματα διαλόγου, συνεργασίας και ενσυναίσθησης στο σύγχρονο σχολείο.

Ιδιαίτερη τιμή για τη διοργάνωση αποτέλεσε η παρουσία του Γενικού Γραμματέα Θρησκευμάτων του Υπουργείου Παιδείας, Θρησκευμάτων και Αθλητισμού, κυρίου Καλαντζή Γιώργου καθώς και εκπροσώπων του Υπουργείου Παιδείας, Θρησκευμάτων και Αθλητισμού και εκπροσώπων φορέων που ασχολούνται με τη φροντίδα του παιδιού και της οικογένειας, οι οποίοι με την παρουσία και τις τοποθετήσεις τους υπογράμμισαν τη σημασία της πρόληψης της βίας μέσα από την παιδεία και την καλλιέργεια της επικοινωνίας χωρίς αποκλεισμούς και συγκρούσεις.

Κατά τη διάρκεια του συνεδρίου παρουσιάστηκαν εισηγήσεις, ποιήματα, τραγούδια, θεατρικά δρώμενα, εικαστικές δημιουργίες και βίντεο από μαθητές και μαθήτριες Γυμνασίων της χώρας. Οι συμμετοχές ανέδειξαν τη δημιουργικότητα, την ευαισθησία και την ωριμότητα των μαθητών απέναντι σε σύγχρονα κοινωνικά ζητήματα, όπως ο σχολικός εκφοβισμός, η αποδοχή της διαφορετικότητας, η ειρηνική συνύπαρξη και η δύναμη του διαλόγου.

Ξεχωριστή θέση στο πρόγραμμα κατείχαν οι εισηγήσεις και οι δράσεις των Εκπαιδευτηρίων Γεωργίου Ζώη, οι οποίες ανέπτυξαν θεματικές σχετικές με το φαινόμενο της σχολικής βίας, τη διαδικασία της σχολικής διαμεσολάβησης, την επικοινωνία χωρίς βία, αλλά και τον ρόλο της ενσυναίσθησης και της συνεργασίας στη διαμόρφωση ενός ασφαλούς σχολικού περιβάλλοντος. Παράλληλα, μαθητές από σχολεία διαφορετικών περιοχών της Ελλάδας παρουσίασαν έργα υψηλού επιπέδου, μεταφέροντας ισχυρά μηνύματα κατά της βίας και υπέρ της αλληλεγγύης και της αποδοχής.

Το συνέδριο ανέδειξε ότι η σχολική διαμεσολάβηση δεν αποτελεί απλώς μια τεχνική επίλυσης διαφορών, αλλά μια ουσιαστική εκπαιδευτική διαδικασία που καλλιεργεί δημοκρατικές αξίες, κοινωνική υπευθυνότητα και δεξιότητες ζωής. Μέσα από την ενεργητική ακρόαση, τον σεβασμό και τον ειλικρινή διάλογο, οι μαθητές μαθαίνουν να διαχειρίζονται τις συγκρούσεις με ωριμότητα και να αναλαμβάνουν ενεργό ρόλο στη σχολική τους κοινότητα.

**ΓΕΦΥΡΕΣ
ΑΝΤΙ ΓΙΑ ΤΕΙΧΗ
ΣΤΗΝ ΕΠΙΚΟΙΝΩΝΙΑ**

Ιδιαίτερα σημαντική ήταν και η συμμετοχή της Πρωτοβουλίας για την πρόληψη της ενδοοικογενειακής βίας του ιδρύματος νεότητας και οικογένειας της Ιεράς Αρχιεπισκοπής Αθηνών, καθώς και εκπαιδευτικών και επιστημόνων που συνέβαλαν ουσιαστικά στον επιστημονικό και παιδαγωγικό χαρακτήρα της διοργάνωσης. Οι θεματικές που αναπτύχθηκαν ανέδειξαν τη σύνδεση της σχολικής διαμεσολάβησης με την πρόληψη της βίας, την ενίσχυση της κοινωνικής συνοχής και τη δημιουργία ενός σχολείου ανοιχτού στη συνεργασία και τον αλληλοσεβασμό.

Παράλληλα, τα διαδραστικά εργαστήρια, τα παιχνίδια ρόλων και οι βιωματικές δράσεις έδωσαν τη δυνατότητα στους μαθητές να συμμετάσχουν ενεργά, να ανταλλάξουν εμπειρίες και να αναπτύξουν δεξιότητες επικοινωνίας, συνεργασίας και επίλυσης προβλημάτων. Η αλληλεπίδραση μεταξύ των σχολείων δημιούργησε ένα γόνιμο πεδίο ανταλλαγής καλών πρακτικών και ενίσχυσε το αίσθημα της συλλογικότητας και της κοινής ευθύνης.

Το Μαθητικό Συνέδριο «Σχολική Διαμεσολάβηση: Γέφυρες αντί για τείχη στην επικοινωνία» ολοκληρώθηκε αφήνοντας ιδιαίτερα θετικές εντυπώσεις και ένα ισχυρό μήνυμα αισιοδοξίας: ότι το σχολείο μπορεί και οφείλει να αποτελεί χώρο δημοκρατίας, σεβασμού και δημιουργικού διαλόγου. Μέσα από τέτοιες πρωτοβουλίες αποδεικνύεται ότι οι νέοι άνθρωποι διαθέτουν τη δύναμη, την ευαισθησία και τη θέληση να οικοδομήσουν ένα καλύτερο μέλλον, όπου οι διαφορές δεν θα οδηγούν στη σύγκρουση, αλλά θα γίνονται αφορμή για επικοινωνία, συνεργασία και ουσιαστική συνύπαρξη.

Κλείνοντας, με μεγάλη χαρά ανακοινώνουμε ότι τα Εκπαιδευτήρια Γεωργίου Ζώη με την υποστήριξη του Υπουργείου Παιδείας προετοιμάζουν 2^ο Πανελλήνιο Μαθητικό Συνέδριο Σχολικής Διαμεσολάβησης: «Γέφυρες αντί για τείχη στην επικοινωνία» για τη σχολική χρονιά 2026-2027.

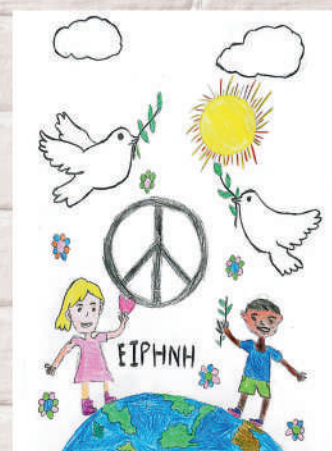
Σκάνναρε για να δεις τη διαδραστική παρουσίαση με τα έργα των συμμετεχόντων στο συνέδριο

*Εσύ πόσο καλός ακροατής είσαι;
Σκάνναρε & παίξε*

Let's Start!

Έργα μαθητών/τριών

Δράσεις του Σχολείου μας

Εκδήλωση Φιλαναγνωσίας αφιερωμένη στη Λένα Διβάνη

Με ιδιαίτερη επιτυχία πραγματοποιήθηκε στις **14 Μαΐου**, στο θέατρο της Σχολής μας, η εκδήλωση Φιλαναγνωσίας που διοργάνωσε η Ά Γυμνασίου με αφορμή την Παγκόσμια Ημέρα Παιδικού Βιβλίου. Η φετινή δράση ήταν αφιερωμένη στη συγγραφέα Λένα Διβάνη και στο βιβλίο της **“Ραντεβού με τη Βασίλισσα”**, το οποίο οι μαθητές διάβασαν στο πλαίσιο του προγράμματος φιλαναγνωσίας κατά τη διάρκεια της σχολικής χρονιάς.

Η εκδήλωση αποτέλεσε μια γιορτή αφιερωμένη στη δύναμη του βιβλίου, της φαντασίας και της δημιουργικής έκφρασης. Όπως τονίστηκε και στον χαιρετισμό της εκδήλωσης, τα βιβλία δεν είναι απλώς σελίδες γεμάτες λέξεις, αλλά «παράθυρα που ανοίγουν στον κόσμο» και δίνουν στους νέους ανθρώπους τη δυνατότητα να ταξιδεύουν, να ονειρεύονται και να ανακαλύπτουν νέους τρόπους σκέψης. Μέσα από τη φιλαναγνωσία, οι μαθητές καλλιεργούν όχι μόνο τη γνώση, αλλά και την ευαισθησία, τη φαντασία και την κριτική τους σκέψη.

Κατά τη διάρκεια της χρονιάς, οι μαθητές εργάστηκαν με ιδιαίτερο ενδιαφέρον πάνω στο βιβλίο, συζητώντας τα θέματα, τους χαρακτήρες και τα μηνύματά του. Χωρισμένοι σε ομάδες, προετοίμασαν παρουσιάσεις και δημιουργικές εργασίες, οι οποίες παρουσιάστηκαν στην εκδήλωση. Μέσα από αυτές ανέδειξαν πτυχές της εποχής, της ιστορίας και των ανθρώπινων σχέσεων που προβάλλονται στο έργο, ενώ παράλληλα εξέφρασαν τις προσωπικές τους σκέψεις και συναισθήματα.

Ξεχωριστή στιγμή της εκδήλωσης αποτέλεσε η δραματοποίηση σκηνών από το βιβλίο. Οι μαθητές ζωντάνεψαν επί σκηνής σημαντικά αποσπάσματα της ιστορίας, αποδίδοντας με εκφραστικότητα και ενθουσιασμό τους χαρακτήρες και τις σχέσεις τους. Με απλά σκηνικά, δημιουργικότητα και ομαδικό πνεύμα, κατάφεραν να μεταφέρουν το κοινό στον κόσμο του βιβλίου και να αποδώσουν με ευαισθησία τόσο το χιούμορ όσο και τη συγκίνηση της αφήγησης.

Ιδιαίτερη τιμή για το σχολείο μας αποτέλεσε η παρουσία της ίδιας της συγγραφέως Λένας Διβάνη, μιας δημιουργού με σημαντική προσφορά στη σύγχρονη ελληνική λογοτεχνία και στον δημόσιο διάλογο για την ιστορία και τον άνθρωπο. Στα έργα της συναντά κανείς το χιούμορ, τη διορατικότητα, την ευαισθησία και μια βαθιά κατανόηση της ανθρώπινης φύσης. Με τη γραφή της δημιουργεί γέφυρες ανάμεσα στις γενιές, στη φαντασία και την πραγματικότητα, στη γνώση και το συναίσθημα.

Στο τέλος της εκδήλωσης ακολούθησε συζήτηση με τη συγγραφέα, κατά την οποία οι μαθητές της υπέβαλαν ερωτήσεις σχετικά με το βιβλίο, τη συγγραφική διαδικασία και τα μηνύματα που επιθυμούσε να μεταδώσει. Η συζήτηση πραγματοποιήθηκε σε ιδιαίτερα ζεστό κλίμα και έδωσε στους μαθητές την ευκαιρία να έρθουν σε άμεση επαφή με μια σημαντική δημιουργό, να εκφράσουν απορίες και σκέψεις και να συνειδητοποιήσουν τη δύναμη που έχει η λογοτεχνία να εμπνέει και να ενώνει.

Η εκδήλωση ολοκληρώθηκε μέσα σε ατμόσφαιρα χαράς και συγκίνησης, αφήνοντας σε όλους την αίσθηση ότι το βιβλίο εξακολουθεί να αποτελεί πολύτιμο μέσο γνώσης, δημιουργίας και επικοινωνίας. Ήταν μια εμπειρία που ανέδειξε τη σημασία της φιλαναγνωσίας στη σχολική ζωή και επιβεβαίωσε πως οι ιστορίες μπορούν να γίνουν γέφυρες που ενώνουν ανθρώπους, εποχές και συναισθήματα.

Υπεύθυνες καθηγήτριες εκδήλωσης:
Μπάγια Ευγενία - Χρυσοσπάθη Αγγελική,
Φιλόλογοι

“Είναι το ιδανικό μου κορίτσι η μικρή Αμαλία. Από τη μια μεριά είναι άτυχη: γεννήθηκε φτωχή, είναι κορίτσι κι έμεινε νωρίς ορφανή από μάνα. Δεν σκύβει το κεφάλι στη μοίρα της όμως, γιατί ταυτόχρονα καταλαβαίνει ότι είναι και τυχερή, έχει όπλα στη φαρέτρα της: Έχει πλούσια φαντασία, πατέρα που την υποστηρίζει και πίστη στο όνειρό της να γίνει δασκάλα.”

“Αισθάνθηκα συγγραφέας πριν γράψω κάτι που επρόκειτο να εκδοθεί. Δεν ξέρω αν ήταν μόνον συγγραφέας. Ήταν ένας συνδυασμός συγγραφέα και δασκάλας, αυτό το “σοφός” που ήθελα να γίνω.”

“Όπως λέει και η ίδια δανειζόμενη λόγια του Προυστ, “Σκοπός του ταξιδιού δεν είναι να δεις καινούρια μέρη αλλά να δεις με καινούρια μάτια”. ”

“Μέσα στον ζόφο των αλλεπάλληλων κρίσεων ένιωσα ξαφνικά την έντονη ανάγκη να ανασάνω λίγο φρέσκο αέρα, να αισιοδοχήσω. Αποφάσισα λοιπόν ότι είχε έρθει η ώρα να ξαναζωντανέψω το ίνδαλμά μου, τη Διδώ Σωτηρίου.”

«Εγώ σ’ όλη μου τη ζωή πήγαινα ασορτί με την Ελλάδα. Δράμα αυτή; Δράμα κι εγώ. Αδύνατον να ξεσπάσει καταιγίδα στη χώρα και να μη βρεθώ στο κέντρο της εγώ».

Διδώ Σωτηρίου

Model United Nations

Γράφει ο Άλκης Θωμαΐδης

Το Μοντέλο Ηνωμένων Εθνών αποτελεί πρότυπο της πραγματικής οργάνωσης των Ηνωμένων Εθνών, όπου κάθε μαθητής γίνεται εκπρόσωπος μιας χώρας και τηρεί την πολιτική της, μέσω συγκεκριμένων κανόνων και προτάσεων, που ορίζονται για συζήτηση. Αυτά, απαιτούν οι εκπρόσωποι να είναι καλά ενημερωμένοι και έτοιμοι να προωθήσουν τον παραγωγικό διάλογο.

Ειδικότερα, το σχολείο μας έχει συμμετάσχει ενεργά στο Πρόγραμμα Μοντέλων Ηνωμένων Εθνών σε πολλά συνέδρια με μεγάλη εκτίμηση, όπως το Anatolia College Model United Nations, το Deutsche Schule Model United Nations και το American College of Greece Model United Nations. Επιπλέον, έχουμε δημιουργήσει το δικό μας MUN Club, που προετοιμάζει τους μαθητές να γίνουν μελλοντικοί εκπρόσωποι.

Στο φετινό ACGMUN, εγώ, ο Άλκης Θωμαΐδης, συμμετείχα ως Judge (Δικαστής) στο ICJ (International Court of Justice-Διεθνές Δικαστήριο της Χάγης), δηλαδή σε ένα από τα πιο απαιτητικά και ιδιαίτερα committees ενός Model United Nations. Σε αντίθεση με τις κλασικές επιτροπές, όπου οι delegates λειτουργούν ως διπλωμάτες και διαπραγματεύονται ψηφίσματα, στο ICJ οι συμμετέχοντες αναλαμβάνουν ρόλους νομικών ομάδων κρατών και παρουσιάζουν μια υπόθεση, περιμένοντας από τους δικαστές να αποφασίσουν, όπως θα γινόταν στο πραγματικό Διεθνές Δικαστήριο της Χάγης.

Ο ρόλος μου ως Judge (Δικαστής) δεν είναι να "κρίνω ποιος μίλησε καλύτερα", αλλά να λειτουργήσω ως ένας πραγματικός δικαστής του διεθνούς δικαστηρίου, αξιολογώντας τη δομή, την ακρίβεια και τη λογική των επιχειρημάτων. Παρακολουθώ τις αγορεύσεις, ελέγχω αν οι ομάδες χρησιμοποιούν σωστά τις πηγές του διεθνούς δικαίου, αν συνδέουν πειστικά τα γεγονότα με τους νομικούς κανόνες και αν οι ισχυρισμοί τους έχουν συνέπεια. Η διαδικασία είναι καθαρά νομική, καθώς βασίζεται σε διεθνείς συνθήκες, στο διεθνές δίκαιο και σε πραγματικά νομικά επιχειρήματα, με στόχο να αποδειχθεί ποια πλευρά έχει τη πιο ισχυρή νομική θέση.

Μέσα από αυτή τη διαδικασία, οι συμμετέχοντες δεν μαθαίνουν μόνο να μιλούν δημόσια, αλλά να σκέφτονται με νομική πειθαρχία, να χειρίζονται αποδεικτικά στοιχεία και να κατανοούν την έννοια της αντικειμενικότητας. Για εμένα, ο ρόλος του ICJ Judge είναι μια ευθύνη, που απαιτεί ουδετερότητα και προσοχή στη λεπτομέρεια, αλλά, ταυτόχρονα, είναι και μια σπάνια ευκαιρία να δω από κοντά πώς "χτίζεται" μια απόφαση διεθνούς δικαίου — έστω και σε προσομοίωση.

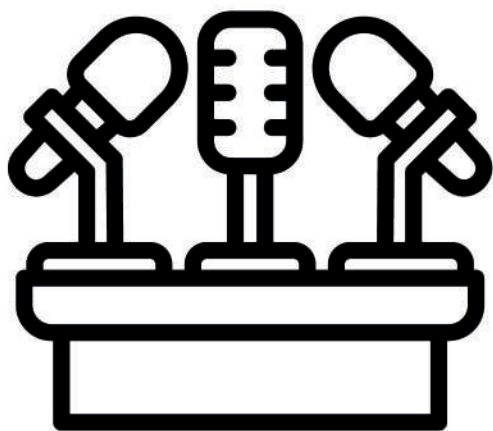

Μαθητές σε ρόλο διπλωμάτη: 10η Πανελλήνια Μαθητική Προσομοίωση Γράφουν οι: Μαρένα Κολέκα- Γιώργος Βάσσης

Το 10ο Μαθητικό Συνέδριο «Μαθητές σε Ρόλο Διπλωμάτη» αποτέλεσε μια ξεχωριστή εκπαιδευτική εμπειρία, δίνοντας σε εμάς τους μαθητές την ευκαιρία να προσεγγίσουμε διεθνή ζητήματα μέσα από τον ρόλο του διπλωμάτη.

Οι μαθητές, εκπροσωπώντας διαφορετικές χώρες, αντάλλαξαν απόψεις, ανέπτυξαν επιχειρήματα και συνεργάστηκαν, με στόχο την ειρηνική επίλυση παγκόσμιων προβλημάτων. Μέσα από τον διάλογο και την πειθώ καλλιέργησαν δεξιότητες, όπως η κριτική σκέψη και ο σεβασμός στη διαφορετική άποψη, αποδεικνύοντας ότι μπορούν να συμμετέχουν ενεργά στα κοινά, ως μελλοντικοί πολίτες, όχι μόνο της χώρας τους αλλά και του κόσμου.

**Υπεύθυνοι δράσης: κ. Τεντολούρη Σταυρούλα
& κ. Κωστόπουλος Αναστάσιος**

Το ταξίδι μας ξεκίνησε το πρωί της Πέμπτης 11 Δεκεμβρίου και είχαμε την ευκαιρία να γνωρίσουμε την πόλη με μεσημεριανές και απογευματινές βόλτες. Την επόμενη μέρα επισκεφτήκαμε την Εκκλησία Αγίου Δημητρίου και περιηγηθήκαμε στη Φιλοσοφική Σχολή του Αριστοτελείου Πανεπιστημίου.

Κατόπιν, συνεχίσαμε προς τα «Εκπαιδευτήρια Απόστολος Παύλος», όπου και ξεκίνησαν οι εργασίες του συνεδρίου οι οποίες συνεχίστηκαν τις δύο επόμενες ημέρες.

Την τέταρτη, και τελευταία μέρα του συνεδρίου αλλά και του ταξιδιού, παραβρεθήκαμε στην τελετή βράβευσης.

Έπειτα, ξεκινήσαμε το ταξίδι για την επιστροφή στην Αθήνα.

Ευχαριστούμε θερμά την κ. Τεντολούρη Σταυρούλα, Φιλολόγο και Υπεύθυνη του Ομίλου Ρητορικής, και τον κ. Κωστόπουλο Αναστάσιο, Φιλολόγο για την προετοιμασία και τη συμμετοχή μας στο Συνέδριο.

Το Σχολείο προσεγγίζει τις Τέχνες

Γράφουν οι: Δάφνη Νεφέλη & Κούρτης Γιώργος

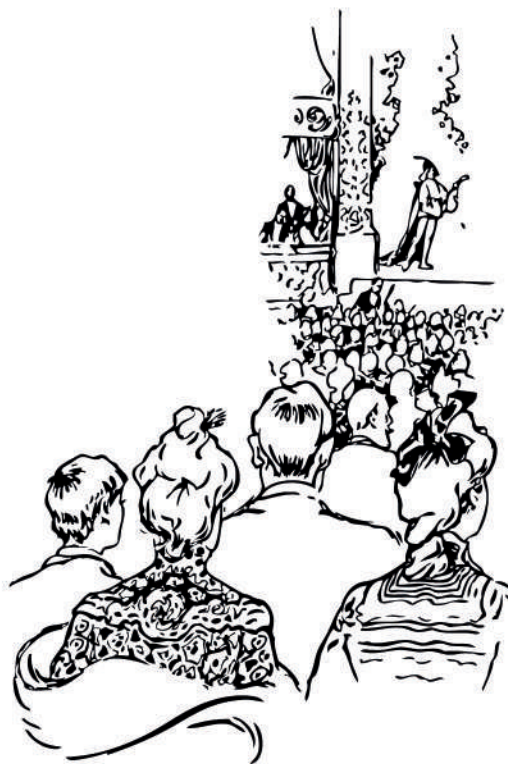
Από την περσινή σχολική χρονιά το Σχολείο μας έχει προσεγγίσει τις Τέχνες και συγκεκριμένα το θέατρο. Τα Σαββατοκύριακά μας αντί να τα περνάμε στο σπίτι, τα περνάμε παρακολουθώντας θεατρικές παραστάσεις με το Σχολείο.

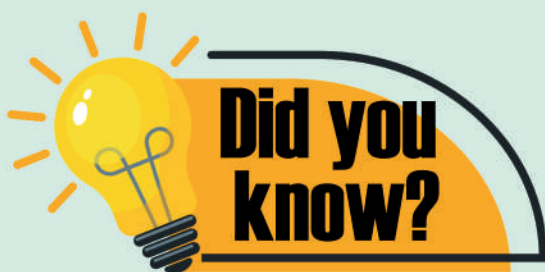
Αυτή η δράση ξεκίνησε από πέρυσι, που παρακολουθήσαμε την παράσταση «Οι 12 ένορκοι». Τη φετινή χρονιά έχουμε παρακολουθήσει τρεις παραστάσεις: «Nina Simone: 4 οκτάβες ελευθερίας», «Το Κύμα» και «Το μεγάλο μας Τσίρκο». Αυτό που κάνει αυτή τη δράση να ξεχωρίζει είναι ότι μετά από κάθε παράσταση συγκεντρωνόμαστε στο Θέατρο του Σχολείου και αναλύουμε τα μηνύματα του κάθε έργου.

Αυτή που ξεχωρίσαμε είναι η παράσταση «Το μεγάλο μας Τσίρκο». Το θέμα της είναι τα σημαντικά γεγονότα της ιστορίας της Ελλάδας. Πρόκειται για μια ιστορική παράσταση που ανέβηκε στη διάρκεια της δικτατορίας και ξεσήκωσε με τα επαναστατικά της μηνύματα. Μας εντυπωσίασαν οι συγκλονιστικές ερμηνείες των ηθοποιών και η υπέροχη μουσική του Σταύρου Ξαρχάκου.

Ελπίζουμε η συγκεκριμένη δράση να συνεχιστεί και του χρόνου.

Υπεύθυνοι δράσης: κ. Ουλής Δημήτρης, κ. Ματθαίου Σμαράγδα, κ. Παναγή Ευστρατία, κ. Στρεμπέλιας Παναγιώτης & κ. Μαρκαντώνης Δημήτρης

- Η Αρχαία Ελληνική Ρητορική αναπτύχθηκε κυρίως στην αρχαία Ελλάδα, με τον Αριστοτέλη να θεωρείται ο πιο σημαντικός θεωρητικός της. Ο Αριστοτέλης ορίζει τη ρητορική ως "την ικανότητα να βλέπεις σε κάθε περίπτωση τα μέσα πειθούς".
- Ο Αριστοτέλης αναγνωρίζει τρεις κύριους τρόπους για να πείσεις το κοινό: ήθος (η αξιοπιστία του ομιλητή), πάθος (συναισθηματική επίδραση στο κοινό), και λόγος (λογική και επιχειρήματα).
- Η ρητορική έχει παίξει κεντρικό ρόλο στην πολιτική, με ιστορικές φιγούρες, όπως ο Δημοσθένης και ο Κικέρωνας, να χρησιμοποιούν ρητορικές τεχνικές, για να επηρεάσουν τους πολίτες και τις εξελίξεις.
- Στην εποχή των κοινωνικών μέσων, η ρητορική έχει εξελιχθεί. Οι άνθρωποι χρησιμοποιούν memes, hashtags και άλλες μορφές ψηφιακής επικοινωνίας, για να πείσουν και να κινητοποιήσουν το κοινό, χωρίς να χρειάζονται παραδοσιακούς ρητορικούς λόγους.

Η Δράση του Ομίλου Ρητορικής

Ο Όμιλος Ρητορικής του σχολείου μας αποτελεί έναν δυναμικό χώρο έκφρασης, επικοινωνίας και κριτικής σκέψης. Μέσα από δημιουργικές δραστηριότητες, οι μαθητές αναπτύσσουν την ικανότητά τους στον λόγο, καλλιεργούν την αυτοπεποίθησή τους και μαθαίνουν να διατυπώνουν επιχειρήματα με σαφήνεια και πειστικότητα.

Οι συμμετέχοντες εξασκούνται σε ρητορικά αγωνίσματα, όπως ο αυθόρμητος λόγος, η εκφραστική ανάγνωση και ο δομημένος διάλογος. Μέσω αυτών, βελτιώνουν όχι μόνο τη γλωσσική τους επάρκεια αλλά και τη δυνατότητα να ακούν προσεκτικά, να αναλύουν θέσεις και να ανταποκρίνονται με λογική σκέψη.

Επιπλέον, ο Όμιλος συμμετέχει σε διαγωνισμούς και εκδηλώσεις, προσφέροντας στους μαθητές την ευκαιρία να δοκιμάσουν τις δεξιότητές τους σε ένα ευρύτερο πλαίσιο. Οι συναντήσεις πραγματοποιούνται σε ένα υποστηρικτικό περιβάλλον, όπου η δημιουργικότητα και η συνεργασία αποτελούν βασικές αξίες.

Ο Όμιλος Ρητορικής δεν είναι απλώς ένας χώρος εκμάθησης, αλλά μια εμπειρία που διαμορφώνει προσωπικότητες, ενισχύει τη δημοκρατική σκέψη και καλλιεργεί τον σεβασμό στον διάλογο. Είναι ένα πολύτιμο εφόδιο για το μέλλον των μαθητών μας.

Υπεύθυνη Ομίλου Ρητορικής: κ. Τεντολούρη Σταυρούλα

Η συμμετοχή μας στους 7ους Αγώνες Δημιουργικού Λόγου και στους Διασχολικούς Αγώνες Ρητορικής Τέχνης αποτέλεσε μια μοναδική εμπειρία, που θα θυμόμαστε για καιρό. Ιδιαίτερα σημαντική ήταν η συμμετοχή της μικτής ομάδας Γυμνασίου-Λυκείου, καθώς οι μαθητές του Λυκείου συνέβαλαν δυναμικά, ενισχύοντας την ομάδα με την εμπειρία και την ωριμότητά τους.

Στους αγώνες δημιουργικού λόγου συμμετείχαν οι Ανδρέας Γρηγορίου στον αυθόρμητο λόγο, οι Αγγελική Σωτηρίου και Μαριελένα Ζαμπράνα-Γαργαλιάνου στην εκφραστική ανάγνωση, και οι Κωνσταντίνος Γραφόπουλος, Χριστίνα Χαριτίδου, Κωνσταντίνος Κούκας και Δήμητρα Σωτηρίου στην ομαδική συζήτηση.

Όλοι μαζί συνεργαστήκαμε, ανταλλάξαμε ιδέες και βιώσαμε τη χαρά της δημιουργικής έκφρασης.

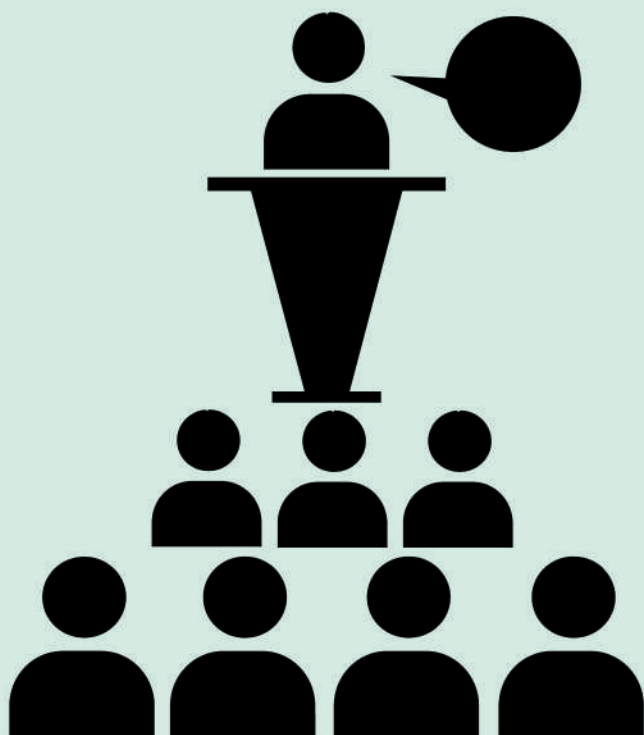
Αντίστοιχα, στους αγώνες «Ρήσεις και Αντι-Ρήσεις 2026» συμμετείχαν οι Αριάδνη Κρεούζη, Νανά Τσουρλάκη και Άρια Μακροποδάρα στην εκφραστική ανάγνωση, οι Ειρηλένα Αθανασίου και Βίκυ Χάλκου στον αυθόρμητο λόγο, καθώς και οι Έφη Συρμαλόγλου και Κέλλυ Μαργαριτίδου στους διττούς λόγους. Οι εμπειρίες που αποκομίσαμε από όλα τα αγωνίσματα μάς βοήθησαν να εξελιχθούμε τόσο σε προσωπικό όσο και σε ομαδικό επίπεδο.

Ιδιαίτερη χαρά μάς γέμισαν οι διακρίσεις των συμμαθητριών μας. Η Έφη Συρμαλόγλου κατέκτησε την 9η θέση στους διττούς λόγους, η Βίκυ Χάλκου την 9η θέση στον αυθόρμητο λόγο, ενώ η Κέλλυ Μαργαριτίδου κατέκτησε το 2ο βραβείο στους διττούς λόγους με την ομάδα της. Οι επιτυχίες αυτές αποτελούν αναγνώριση της προσπάθειας και της επιμονής όλων.

Καθοριστική ήταν η συμβολή της φιλολόγου μας, κ. Σταυρούλας Τεντολούρη, καθώς και της αποφοίτου του σχολείου μας και φοιτήτριας Νομικής, Χριστίνας Χαριτάκη, που μας στήριξαν και μας καθοδήγησαν σε όλη τη διάρκεια της προετοιμασίας.

Πάνω απ' όλα όμως κρατάμε την εμπειρία, τη συνεργασία και την πίστη στις δυνατότητές μας. Οι αγώνες αυτοί μας έδειξαν ότι ο λόγος έχει δύναμη και ότι με προσπάθεια μπορούμε να πετύχουμε τους στόχους μας.

Το σχολείο μας εδώ και 4 συνεχόμενα χρόνια οργανώνει ένα πρόγραμμα αδελφοποίησης μαζί με το γερμανικό σχολείο DOM Gymnasium στο Freising. Έτσι και φέτος ανακοινώθηκε στους μαθητές της Γ' Γυμνασίου ότι η ώρα για την κλήρωση των μαθητών είχε έρθει. Μετά από πολλές συζητήσεις η κ. Παναρίτη και η κ.Χαρδα κατέληξαν στους 12 μαθητές, που θα έπαιρναν μέρος σε αυτό το πρόγραμμα.

Οι σκέψεις των μαθητών ήταν πολλές. Μέσα τους κυριαρχούσε άγχος και φόβος, κανείς δεν γνώριζε αν αυτή η αδελφοποίηση θα ήταν πετυχημένη και αν οι μαθητές θα έμεναν ευχαριστημένοι.

Λίγους μήνες μετά, η μεγάλη μέρα ήρθε. Οι Γερμανοί μαθητές πετούσαν με προορισμό την Ελλάδα, έτοιμοι για νέες γνωριμίες.

Η εβδομάδα ήταν αρκετά δύσκολη. Ο καιρός ήταν αρκετά κακός, ενώ η μονοήμερη που είχε προγραμματιστεί ακυρώθηκε, με τους μαθητές να μένουν στα σπίτια κλεισμένοι, χωρίς την δυνατότητα να βγουν έξω.

Παρόλα αυτά, τίποτα δεν τους πτόησε, και κατάφεραν να οργανώσουν, σε συνεργασία με τους καθηγητές, αξέχαστες εμπειρίες, ακόμη και αν όλα δεν ήταν με το μέρος τους. Σύντομα έφτασε και η ώρα του αποχαιρετισμού. Επόμενος σταθμός: Γερμανία.

Η ώρα των μαθητών του σχολείου μας να επισκεφθούν τα "ταίρια" τους είχε φτάσει. Ενθουσιασμός κυριαρχούσε καθ'όλη την διάρκεια του ταξιδιού και, όταν ξανασυναντήθηκαν, τα χαμόγελα όλων επανήλθαν. Η εβδομάδα στην Γερμανία αποτέλεσε μια μοναδική εμπειρία, γεμάτη γέλια, χαμόγελα και, φυσικά, πολλές γνωριμίες. Οι μαθητές επισκέφθηκαν την Alliance Arena (FCBAYERN), το Μόναχο, την πόλη του Freising και το νησί Herrenchimsee, όπου βρίσκονταν και ένα από τα τρία κάστρα του βασιλιά Λουδοβίκου.

Τα λόγια είναι περιττά.

Το μόνο σίγουρο, μετά από όλο αυτό το ταξίδι, είναι ότι αυτό δεν είναι "αντίο".

Αυτές οι φιλίες δεν θα χαθούν. Είναι απλά ένα: «θα τα ξαναπούμε σύντομα».

Υπεύθυνες καθηγήτριες - συντονίστριες της δράσης της αδελφοποίησης: κ. Παναρίτη Δήμητρα & Κ. Χάρδα Μαργαρίτα

Συμμετοχή του Γυμνασίου μας στο 5ο Διεθνές Συνέδριο στην Γαλλία.

Γράφουν οι: Ρία Τσακαρισιάνου, Αθανασία Γαλάνη, Δήμητρα Μακρή, Δέσποινα Παπαδάκη

Πρόσφατα οι μαθητές του σχολείου μας είχαν την ευκαιρία να συμμετάσχουν στο συνέδριο της ΕΛΕΜΑΣΥΝ, μιας εκπαιδευτικής διοργάνωσης που σχετίζεται με τα Μαθηματικά και τη σύγχρονη εκπαίδευση. Το συνέδριο αποτέλεσε μια ξεχωριστή εμπειρία, καθώς μας έδωσε τη δυνατότητα να γνωρίσουμε νέες ιδέες και να δούμε τα Μαθηματικά από μια διαφορετική οπτική.

Η ΕΛΕΜΑΣΥΝ είναι ένας φορέας που οργανώνει συνέδρια, ημερίδες και δράσεις για μαθητές και εκπαιδευτικούς, με στόχο να κάνει τα Μαθηματικά πιο κατανοητά και ενδιαφέροντα. Μέσα από παρουσιάσεις και δραστηριότητες, δείχνει ότι τα Μαθηματικά δεν είναι μόνο αριθμοί και τύποι, αλλά ένας τρόπος σκέψης, που βοηθά στην ανάπτυξη της λογικής, της συνεργασίας και της κριτικής σκέψης.

Κατά τη διάρκεια του συνεδρίου παρακολουθήσαμε ομιλίες και συμμετείχαμε σε δραστηριότητες, που μας βοήθησαν να κατανοήσουμε καλύτερα διάφορες μαθηματικές έννοιες. Ιδιαίτερο ενδιαφέρον είχαν οι παρουσιάσεις που συνέδεαν τα Μαθηματικά με την καθημερινή ζωή, κάνοντάς τα πιο απλά και πιο ευχάριστα για τους μαθητές.

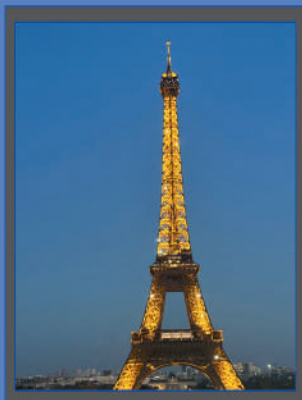
Επιπλέον, η συμμετοχή μας στο συνέδριο μας έδωσε την ευκαιρία να έρθουμε σε επαφή με μαθητές από άλλα σχολεία και να ανταλλάξουμε απόψεις και εμπειρίες. Μέσα από τη συνεργασία και τη συζήτηση, καταλάβαμε πόσο σημαντική είναι η μάθηση έξω από την τάξη και πόσο μπορεί να μας βοηθήσει να διεκρινούμε τους ορίζοντές μας.

Η εμπειρία του συνεδρίου ΕΛΕΜΑΣΥΝ ήταν ιδιαίτερα θετική και μας άφησε όμορφες εντυπώσεις. Τέτοιες δράσεις δείχνουν ότι η γνώση μπορεί να είναι ενδιαφέρουσα, δημιουργική και χρήσιμη και μας ενθαρρύνουν να αγαπήσουμε περισσότερο το σχολείο και τη μάθηση.

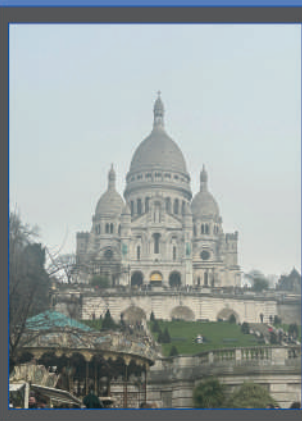

Υπεύθυνοι δράσης: κ. Μπάγια Ευγενία, κ. Ματθαίου Σμαράγδα, κ. Δεληβοριά Μάγια & κ. Σταχτέα Κατερίνα

Φωτογραφικά
στιγμιότυπα
από το ταξίδι
μας

Τρίτη 10 Μαρτίου 2026

Αγαπητό μου ημερολόγιο,

Σήμερα ξεκινήσαμε νωρίς το πρωί από το σχολείο και ταξιδέψαμε αεροπορικώς για την Κωνσταντινούπολη. Μετά την άφιξή μας, μεταφερθήκαμε στο ξενοδοχείο, στην πλατεία Ταξίμ, και κάναμε μια πρώτη βόλτα στην περιοχή όπου πραγματικά μας μάγεψε. Επισκεφθήκαμε τον Ιερό Ναό της Αγίας Τριάδας και ξεναγηθήκαμε στο Ανάκτορο Ντολμά Μπαχτσέ. Το απόγευμα περπατήσαμε στη Μεγάλη Οδό του Πέραν, ανάψαμε κεράκι στην Παναγία του Πέραν και απολαύσαμε γλυκό στην περιοχή του Γαλατά. Το βράδυ δειπνήσαμε σε παραδοσιακό εστιατόριο και επιστρέψαμε στο ξενοδοχείο για ξεκούραση.

Καληνύχτα ημερολόγιο μου. Τα λέμε αύριο!

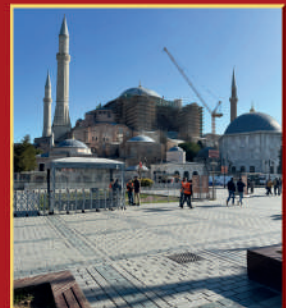
Τετάρτη 11 Μαρτίου 2026

Αγαπητό μου ημερολόγιο,

Σήμερα περάσαμε μια πολύ όμορφη και γεμάτη μέρα στην Κωνσταντινούπολη. Το πρωί, μετά το πρωινό μας, πήραμε το τραμ και πήγαμε προς τον Κεράτιο Κόλπο. Περιηγηθήκαμε στην περιοχή του Σουλτάν Αχμέτ, είδαμε τον Βυζαντινό Ιππόδρομο και το εντυπωσιακό Μπλε Τζαμί, ενώ αργότερα περπατήσαμε στο Κλειστό Παζάρι και στην Αιγυπτιακή Αγορά Μπαχαρικών, που ήταν γεμάτη αρώματα και χρώματα. Το απόγευμα ετοιμαστήκαμε επίσημα για το Συνέδριο στο Grand Pera, όπου είχαμε την ευκαιρία να παρακολουθήσουμε την έναρξη των εργασιών από τον Οικουμενικό Πατριάρχη Βαρθολομαίο. Αργότερα απολαύσαμε μια υπέροχη συναυλία αφιερωμένη στη Διδώ Σωτηρίου με τον Γιάννη Κότσιρα. Η μέρα έκλεισε με δείπνο στην περιοχή του Ιστικλάλ και επιστροφή στο ξενοδοχείο γεμάτοι όμορφες εικόνες και εμπειρίες.

Καλό Βράδυ!

Στην «Πόλη» για την Διδώ
Γράφει ο: Άλκης Θωμαΐδης

Πέμπτη 12 Μαρτίου 2026

Αγαπητό μου ημερολόγιο,

Σήμερα η μέρα μας ήταν αφιερωμένη κυρίως στο Συνέδριο. Μετά το πρωινό μας στο ξενοδοχείο, πήγαμε στις αίθουσες, όπου παρακολουθήσαμε παρουσιάσεις, δρώμενα και ενδιαφέρουσες συζητήσεις με τους υπόλοιπους συνέδρους. Ήταν μια ξεχωριστή εμπειρία, καθώς ακούσαμε πολλές ενδιαφέρουσες απόψεις και συμμετείχαμε ενεργά στις δραστηριότητες. Το βράδυ παρακολουθήσαμε μια πολύ όμορφη παράσταση αφιερωμένη στη Μικρά Ασία από τον Ρένο Χαραλαμπίδη. Αργότερα δειπνήσαμε σε τοπικό εστιατόριο και έπειτα κάναμε μια χαλαρή βόλτα στην πλατεία Ταξίμ και στην Μεγάλη Οδό του Πέραν, όπου απολαύσαμε γλυκό και ρόφημα πριν επιστρέψουμε στο ξενοδοχείο για ξεκούραση.

Παρασκευή 21 Μαρτίου

Αγαπητό μου ημερολόγιο ,
Η μέρα μας ξεκίνησε νωρίς με πρωινό και μια γλυκιά ανυπομονησία για όσα θα ακολουθούσαν. Στη συνέχεια αναχωρήσαμε για την Αγία Σοφία, όπου είχαμε την ευκαιρία να περιηγηθούμε στον εντυπωσιακό αυτό χώρο και στη γύρω περιοχή του Sultanahmet, γνωρίζοντας από κοντά τη μακραίωνη ιστορία της Πόλης. Αργότερα, επισκεφθήκαμε την Παναγία των Βλαχερνών και στη συνέχεια μεταβήκαμε προς τον Γαλατά, όπου παρακολουθήσαμε τη Γ΄ Στάση των Χαιρετισμών, σε μια ιδιαίτερα κατανυκτική ατμόσφαιρα. Το απόγευμα βρεθήκαμε στη Σχολή Γαλατά, όπου συμμετείχαμε σε μια πολύ ενδιαφέρουσα συζήτηση με τη Λένα Διβάνη. Η ημέρα συνεχίστηκε με την εκδήλωση: «Μια μέρα με την Διδώ Σωτηρίου», την οποία συντόνισε ο δημοσιογράφος Μανώλης Κωστίδης. Η βραδιά ολοκληρώθηκε με επιστροφή, δείπνο και ξεκούραση, αφήνοντάς μας γεμάτους εικόνες και σκέψεις.

İyi geceler όπως λέμε και εμείς οι ντόπιοι ...

Σάββατο 22 Μαρτίου

Αγαπητό μου ημερολόγιο,
Ξεκινήσαμε τη μέρα μας με πρωινό και, στη συνέχεια, αναχωρήσαμε από το λιμάνι Kabataş με προορισμό τη Χάλκη. Εκεί επισκεφθήκαμε τη Θεολογική Σχολή της Χάλκης και ξεναγηθήκαμε στη βιβλιοθήκη της, έναν χώρο γεμάτο ιστορία και γνώση. Έπειτα, κατευθυνθήκαμε προς την Πρίγκηπο, όπου περιηγηθήκαμε στο νησί και απολαύσαμε το γεύμα μας σε μια παραδοσιακή ταβέρνα, μέσα σε ένα όμορφο και ήρεμο περιβάλλον. Αργότερα, μεταβήκαμε στο Μέγα Ρεύμα (Αρναούτκιοϊ), όπου μας υποδέχθηκαν εκπρόσωποι της Ελληνικής Κοινότητας. Ακολούθησε δεξίωση στον περίβολο του Ιερού Ναού Ταξιαρχών και ένα χαρούμενο πάρτι για τα παιδιά, που έδωσε έναν πιο ζωντανό τόνο στη μέρα. Το βράδυ επιστρέψαμε στο ξενοδοχείο για ξεκούραση.

Καλό Βράδυ!

Κυριακή 23 Μαρτίου

Αγαπητό μου ημερολόγιο,
Ξεκινήσαμε τη μέρα μας με πρωινό και, στη συνέχεια, αναχωρήσαμε από το λιμάνι Kabataş με προορισμό τη Χάλκη. Εκεί επισκεφθήκαμε τη Θεολογική Σχολή της Χάλκης και ξεναγηθήκαμε στη βιβλιοθήκη της, έναν χώρο γεμάτο ιστορία και γνώση. Έπειτα, κατευθυνθήκαμε προς την Πρίγκηπο, όπου περιηγηθήκαμε στο νησί και απολαύσαμε το γεύμα μας σε μια παραδοσιακή ταβέρνα, μέσα σε ένα όμορφο και ήρεμο περιβάλλον. Αργότερα, μεταβήκαμε στο Μέγα Ρεύμα (Αρναούτκιοϊ), όπου μας υποδέχθηκαν εκπρόσωποι της Ελληνικής Κοινότητας. Ακολούθησε δεξίωση στον περίβολο του Ιερού Ναού Ταξιαρχών και ένα χαρούμενο πάρτι για τα παιδιά, που έδωσε έναν πιο ζωντανό τόνο στη μέρα. Το βράδυ επιστρέψαμε στο ξενοδοχείο για ξεκούραση.

Καλό Βράδυ!

Υπεύθυνη καθηγήτρες: κ. Αλέξανδρος
Μηλιώνης, κ.Ευστρατία Παναγή

Συμμετέχοντες: Άλκης Θωμαΐδης,
Αφροδίτη Μαυρίδη, Αναστασία
Μακρυμίχαλου, Άννα Ουλή, Ερίτο
Σπαχίου, Κωνσταντίνος Γαβαλάς,
Νικολέτα Τριανταφυλλίδη, Ευαγγελίνα
Κιλουκιωτη, Ιωάννα Μαρή, Σοφία
Πετράκη

Εκδρομή της Β' Γυμνασίου στη Κωνσταντινούπολη, Σχολ. έτος: 2024-25

Γράφουν οι: μαθητές/ τριες που συμμετείχαν
στην εκδρομή

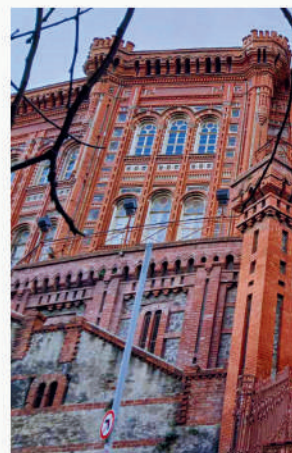
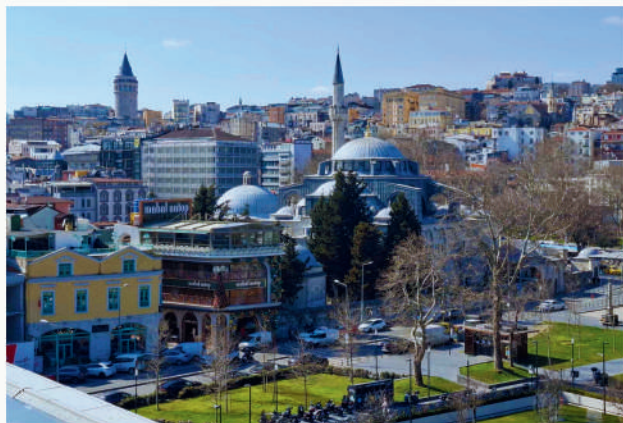
Το ταξίδι μας στην Κωνσταντινούπολη ήταν μια ανεπανάληπτη εμπειρία, γεμάτη εικόνες, συναισθήματα και γνώσεις. Από την πρώτη κιόλας μέρα, όταν φτάσαμε στην Πλατεία Ταξίμ, περπατήσαμε στη ζωντανή Istiklal Caddesi, με την έντονη κίνηση, τα ιστορικά κτήρια και τη μοναδική ατμόσφαιρα, που συνδυάζει το παρελθόν με το παρόν.

Τη δεύτερη μέρα γνωρίσαμε το ιστορικό κέντρο της πόλης. Η επίσκεψή μας στον Ναό της Αγίας Σοφίας ήταν μια εμπειρία που θα μείνει χαραγμένη στη μνήμη μας. Μπαίνοντας μέσα, αισθανθήκαμε δέος μπροστά στο μέγεθος και τη μεγαλοπρέπεια του ναού. Ο τεράστιος τρούλος, που μοιάζει να αιωρείται, και τα λαμπερά ψηφιδωτά μας έκαναν να θαυμάσουμε το μεγαλείο της βυζαντινής τέχνης. Η ατμόσφαιρα ήταν γεμάτη γαλήνη και σεβασμό, σαν να ζωντάνευε η ιστορία μπροστά μας. Φεύγοντας, νιώσαμε συγκίνηση αλλά και περηφάνια γι' αυτό το ανεκτίμητο μνημείο του ελληνικού και παγκόσμιου πολιτισμού.

Στη συνέχεια, ακολούθησε μια μαγευτική κρουαζιέρα στον Βόσπορο. Είδαμε υπέροχα τοπία, εντυπωσιακά παλάτια και τα γνωστά «γαλι», τα ξύλινα αρχοντικά που στολίζουν τις όχθες.

Η τρίτη μέρα είχε έντονο θρησκευτικό χαρακτήρα. Στην εκκλησία της Παναγίας Μπαλουκλιώτισσας, μέσα σε ένα καταπράσινο φυσικό περιβάλλον, ήπιαμε αγίασμα και νιώσαμε κατάνυξη, ελπίδα και εσωτερική ηρεμία.

Η επίσκεψη στην Παναγία των Βλαχερνών ήταν κορυφαία στιγμή, καθώς είχαμε την τιμή να λάβουμε την ευλογία του Οικουμενικού Πατριάρχη Βαρθολομαίου. Ήταν μια εμπειρία που μας συγκίνησε όλους και μας έφερε πιο κοντά στην πίστη και την παράδοσή μας.

Φτάνοντας στο Φανάρι, τα παλιά αρχοντικά και οι ιστορικές εκκλησίες μάς έδωσαν την αίσθηση ζωντανής ιστορίας, ενώ ιδιαίτερα εντυπωσιακή ήταν η Μεγάλη του Γένους Σχολή. Στο Οικουμενικό Πατριαρχείο ο ναός του Αγίου Γεωργίου και η Κλειστή Πύλη μας γέμισαν σκέψεις για τη θυσία, την πίστη και την πορεία του Ελληνισμού μέσα στον χρόνο.

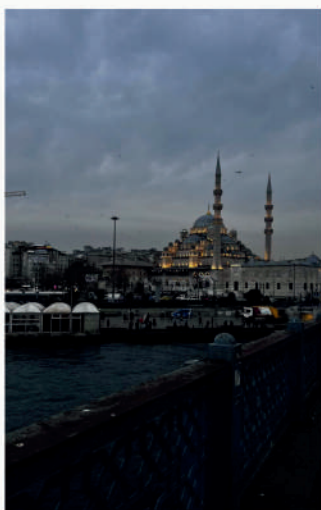
Επιστρέφοντας, περιηγηθήκαμε στο Καπαλί Τσαρσί, όπου χαθήκαμε μέσα στα αμέτρητα μαγαζιά, τα χρώματα και τα αρώματα. Ήταν μια εμπειρία γεμάτη ζωντάνια, που μας έφερε πιο κοντά στην καθημερινότητα της πόλης.

Την επόμενη μέρα επισκεφθήκαμε το εντυπωσιακό Παλάτι Ντολμά Μπαχτσέ, το οποίο μας άφησε άφωνους με την πολυτέλεια και τη μεγαλοπρέπεια του.

Στη συνέχεια περάσαμε στην ασιατική πλευρά της πόλης, διασχίζοντας τη γέφυρα του Βοσπόρου, μια εμπειρία που από μόνη της ήταν εντυπωσιακή, αφού μέσα σε λίγα λεπτά βρεθήκαμε από την Ευρώπη στην Ασία. Η αλλαγή στο περιβάλλον και τον ρυθμό της πόλης ήταν αισθητή και πολύ ενδιαφέρουσα.

Από εκεί ξεκινήσαμε για την εκδρομή μας στην Πρίγκηπο, το μεγαλύτερο από τα Πριγκηπόννησα. Το νησί αυτό μας μάγεψε με την ηρεμία και την ομορφιά του. Δεν υπήρχε έντονη κίνηση αυτοκινήτων και όλα έμοιαζαν πιο χαλαρά. Περπατήσαμε στα γραφικά δρομάκια, είδαμε όμορφα αρχοντικά και απολαύσαμε τη θέα προς τη θάλασσα. Το γεύμα μας σε τοπικό εστιατόριο ήταν πολύ ευχάριστο και μας έδωσε την ευκαιρία να ξεκουραστούμε και να απολαύσουμε τη στιγμή.

Στο τέλος του ταξιδιού, κάναμε στάση στην Αλεξανδρούπολη, όπου είχαμε χρόνο να περπατήσουμε στην παραλία και να χαλαρώσουμε. Ήταν ο ιδανικός τρόπος, για να κλείσει ένα ταξίδι γεμάτο εικόνες, γνώσεις και συναισθήματα.

Συνολικά, η εκδρομή αυτή συνδύασε γνώση, ιστορία, θρησκευτική εμπειρία και διασκέδαση. Μας έφερε πιο κοντά ως ομάδα και μας χάρισε αναμνήσεις που θα κρατήσουμε για πάντα.

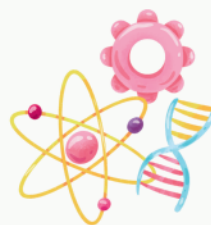
Επιμέλεια άρθρου: κ. Τεντολούρη Σταυρούλα

Κοινωνικά και Σχολικά Θέματα

Πέρα από τη Λογική: 5 Παράξενα Επιστημονικά Δεδομένα που θα σας εκπλήξουν

Γράφει η: Νεφέλη Δαφνή

Η επιστήμη είναι πραγματικά εντυπωσιακή. Σε αυτό το άρθρο θα διαβάσετε μια λίστα με πέντε φαινόμενα που ακούγονται σαν από ταινία επιστημονικής φαντασίας, αλλά είναι απόλυτα πραγματικά.

1. Ο εγκέφαλος «τρώει» τον εαυτό του.

Αυτό συμβαίνει μέσω μιας διαδικασίας που ονομάζεται φαγοκυττάρωση. Τα κύτταρα του εγκεφάλου καταναλώνουν παλαιότερα κύτταρα. Αυτό γίνεται για να καθαρίσουν το σύστημα και να διατηρήσουν τη φαιά ουσία.

2. Λάμπουμε πραγματικά στο σκοτάδι.

Όλοι οι άνθρωποι έχουν τη δυνατότητα να εκπέμπουν φως, αλλά το πρόβλημα είναι ότι το φως που βγάζουμε είναι πολύ αδύνατο. Συγκεκριμένα, είναι χίλιες φορές λιγότερο έντονο από ό,τι μπορούν να δουν τα μάτια μας.

3. Η βροχή διαμαντιών είναι αληθινή.

Στους πλανήτες Ποσειδώνα και Ουρανό, οι πολύ ακραίες πιέσεις έχουν ως αποτέλεσμα τον μετασχηματισμό του άνθρακα σε διαμάντια. Αυτά τα διαμάντια πέφτουν σαν βροχή στους πλανήτες.

4. Οι μπανάνες είναι ραδιενεργές:

Περιέχουν κάλιο-40, ένα φυσικό ραδιενεργό ισότοπο, αν και σε εντελώς ακίνδυνες ποσότητες για τον άνθρωπο.

5. Το ζεστό νερό παγώνει πιο γρήγορα από το κρύο νερό.

Αυτό λέγεται φαινόμενο Mpemba. Είναι κάτι που συμβαίνει υπό ορισμένες συνθήκες. Κάτω από ορισμένες συνθήκες, το καυτό νερό κρυσταλλώνεται ταχύτερα από το κρύο νερό.

Science quiz:

Πόσο καλά έμαθες τα facts ;

1. Πώς ονομάζεται η διαδικασία με την οποία ο εγκέφαλος «τρώει» τα παλαιότερα κύτταρά του;

- α) Φωτοσύνθεση
- β) Φαγοκυττάρωση
- γ) Κρυστάλλωση

2. Γιατί δεν μπορούμε να δούμε το φως που εκπέμπει το ανθρώπινο σώμα;

- α) Επειδή εκπέμπεται μόνο όταν κοιμόμαστε
- β) Επειδή είναι 1.000 φορές πιο αδύναμο από όσο αντέχει η όρασή μας
- γ) Επειδή το φως αυτό είναι μαύρο

3. Σε ποιους πλανήτες η ακραία πίεση μετατρέπει τον άνθρακα σε «βροχή διαμαντιών»;

- α) Στον Άρη και την Αφροδίτη
- β) Στον Ποσειδώνα και τον Ουρανό
- γ) Στον Δία και τον Ερμή

4. Ποιο στοιχείο κάνει τις μπανάνες ελαφρώς ραδιενεργές;

- α) Το Κάλιο-40
- β) Το Ουράνιο
- γ) Το Πλουτώνιο

5. Τι περιγράφει το «φαινόμενο Mpemba»;

- α) Την ταχύτητα που λιώνουν οι παγετώνες
- β) Το γεγονός ότι το ζεστό νερό μπορεί να παγώσει πιο γρήγορα από το κρύο
- γ) Την επίδραση της μουσικής στα φυτά

“ Πόσο μας προετοιμάζει το
σχολείο για τον αληθινό κόσμο;

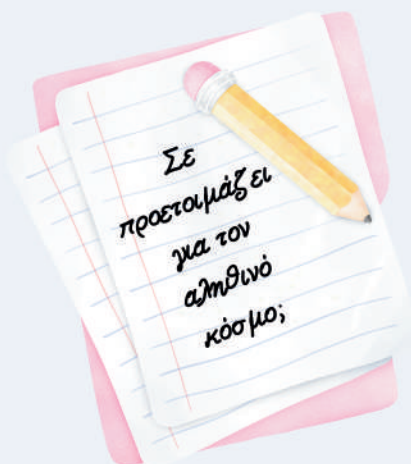
Γράφει η Βίκυ Χάλικου

”

*Οι απόψεις διίστανται για
το θέμα εάν το σχολείο
όντως προετοιμάζει τους
μαθητές για τον αληθινό
κόσμο.*

Πολλοί υποστηρίζουν ότι η συμβολή του σχολικού περιβάλλοντος είναι καθοριστική στην καλύτερη συμπεριφορά των μαθητών. Αρχικά, οι μαθητές διδάσκονται πώς να φέρονται σωστά και να είναι πειθαρχημένοι, καθώς μαθαίνουν ότι η μη τήρηση των κανόνων έχει συνέπειες. Επιπλέον, οι νέοι μαθαίνουν να κοινωνικοποιούνται: κάνουν φίλους, μαθαίνουν να αποδέχονται τις απόψεις των άλλων και να λειτουργούν ως μέλη μιας ομάδας. Τέλος, τα μαθήματα βοηθούν με πολλούς τρόπους, καθώς προετοιμάζουν τους μαθητές για τη μελλοντική τους καριέρα, τους βοηθούν να εκφράζονται σωστά και να αναπτύσσουν κριτική σκέψη.

Όμως, πολλοί πιστεύουν ότι το σχολείο δεν προετοιμάζει πραγματικά τους νέους για πρακτικά καθημερινά ζητήματα, όπως η μαγειρική ή οι βασικές επισκευές στο σπίτι ή τα οικοκυρικά. Επίσης, το εκπαιδευτικό σύστημα θα έπρεπε να βοηθά τους μαθητές να ενταχθούν στην αγορά εργασίας, διδάσκοντάς τους πώς να συντάξουν ένα βιογραφικό σημείωμα (CV) ή πώς να ανταπεξέρχονται σε μια επαγγελματική συνέντευξη.

Συμπερασματικά, αν το εκπαιδευτικό σύστημα άλλαζε και περιλάμβανε περισσότερα πρακτικά μαθήματα, οι μαθητές θα ένιωθαν μεγαλύτερη αυτοπεποίθηση για το μέλλον και θα ήταν καλύτερα προετοιμασμένοι για την ενήλικη ζωή.

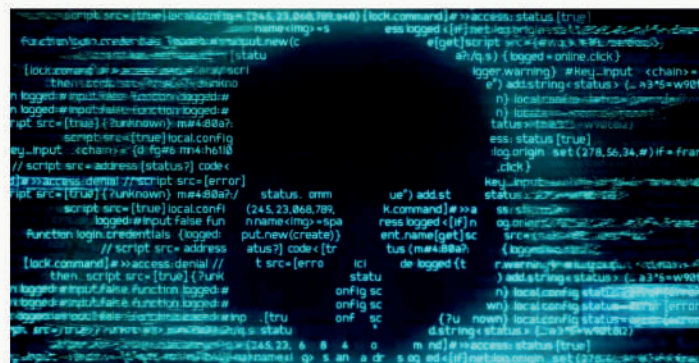
Ασφαλής περιήγηση στο Διαδίκτυο

Γράφει ο: Άλκης Θωμαΐδης

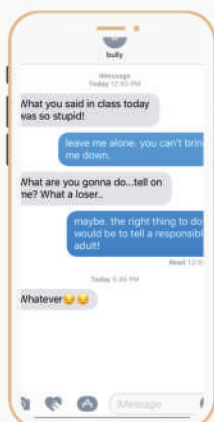
Πώς μπορούμε άραγε να προστατέψουμε τον εαυτό μας από τους κινδύνους του διαδικτύου;

Το διαδίκτυο αποτελεί το μεγαλύτερο δίκτυο διασυνδεδεμένων υπολογιστών παγκοσμίως, παρέχοντας υπηρεσίες και πληροφορίες σε εκατομμύρια χρήστες. Παρά τη σημαντική του συμβολή στην επικοινωνία και την εκπαίδευση, η χρήση του συνοδεύεται από ποικίλους κινδύνους, που απαιτούν γνώση και υπεύθυνη στάση.

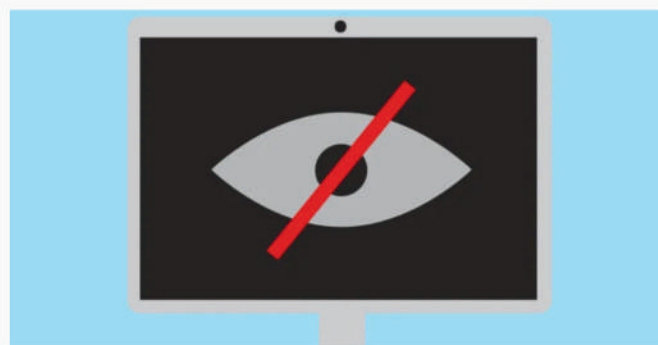
Ένας από τους βασικότερους κινδύνους είναι τα κακόβουλα λογισμικά (cyber viruses), όπως τα trojan, τα ransomware και τα spyware, τα οποία μπορούν να προκαλέσουν σοβαρές βλάβες σε συστήματα ή να υποκλέψουν ευαίσθητα δεδομένα. Παράλληλα, το phishing αποτελεί μια οργανωμένη μορφή εξαπάτησης, κατά την οποία οι χρήστες παραπλανούνται μέσω ψεύτικων μηνυμάτων ή ιστοσελίδων και αποκαλύπτουν προσωπικές πληροφορίες.

Ιδιαίτερη ανησυχία προκαλεί και ο διαδικτυακός εκφοβισμός, ο οποίος εκδηλώνεται μέσω απειλών, παρενόχλησης ή ταπείνωσης, κυρίως μεταξύ ανηλίκων, με σημαντικές ψυχολογικές επιπτώσεις. Επιπλέον, η παραπληροφόρηση στο διαδίκτυο δυσχεραίνει τη διάκριση μεταξύ αξιόπιστων και ψευδών πληροφοριών, επηρεάζοντας την κρίση των χρηστών.

Σημαντικό πρόβλημα αποτελεί επίσης η έκθεση σε ακατάλληλο περιεχόμενο, ιδιαίτερα για παιδιά και εφήβους, καθώς και η παραβίαση πνευματικών δικαιωμάτων μέσω παράνομης αναπαραγωγής υλικού. Τα ανεπιθύμητα μηνύματα (spam) και η υπερβολική χρήση του διαδικτύου, που μπορεί να οδηγήσει σε εθισμό με ψυχικά και σωματικά συμπτώματα, συμπληρώνουν το φάσμα των κινδύνων.

Η αντιμετώπιση αυτών των κινδύνων βασίζεται σε συγκεκριμένες πρακτικές: τακτική ενημέρωση λογισμικού, χρήση αξιόπιστων συστημάτων προστασίας (antivirus), προσεκτική διαχείριση προσωπικών δεδομένων και ανάπτυξη κριτικής σκέψης απέναντι στις πληροφορίες που διακινούνται στο διαδίκτυο. Παράλληλα, η εκπαίδευση των χρηστών και η χρήση του διαδικτύου με μέτρο αποτελούν καθοριστικούς παράγοντες για την πρόληψη προβλημάτων.

Συνολικά, η ασφαλής περιήγηση στο διαδίκτυο προϋποθέτει ενημέρωση, εγρήγορση και υπευθυνότητα, ώστε οι χρήστες να μπορούν να αξιοποιούν τις δυνατότητές του, χωρίς να εκτίθενται στους κινδύνους που το συνοδεύουν.

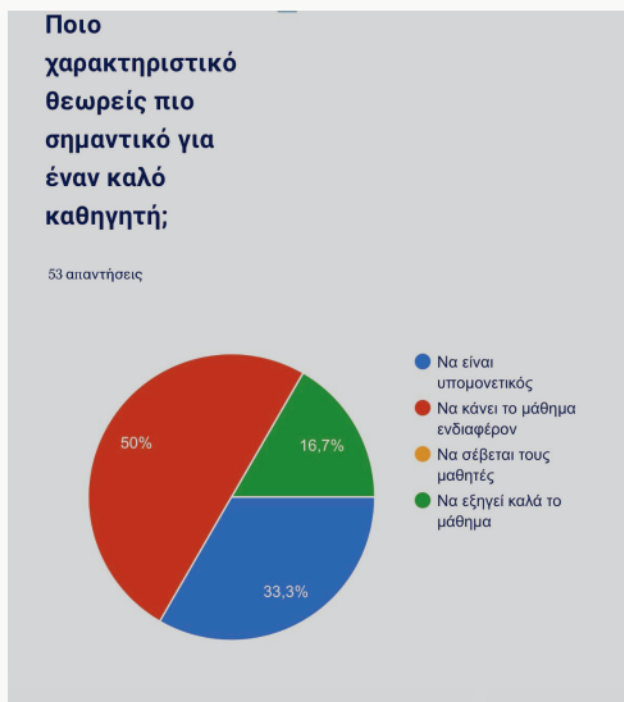
Ένας καλός καθηγητής μέσα από τα μάτια των μαθητών

Γράφει ο: Άλκης Θωμαΐδης

Πώς είναι άραγε ένας καλός καθηγητής μέσα από τα μάτια των μαθητών;

Στο πλαίσιο μιας μικρής έρευνας που πραγματοποιήθηκε σε μαθητές του Σχολείου μας, προσπαθήσαμε να κατανοήσουμε ποια χαρακτηριστικά θεωρούν πιο σημαντικά για έναν καλό καθηγητή. Τα αποτελέσματα ήταν ιδιαίτερα ενδιαφέροντα και αποκαλυπτικά.

Αρχικά, στο ερώτημα σχετικά με το πιο σημαντικό χαρακτηριστικό ενός καλού καθηγητή, το 50% των μαθητών απάντησε ότι είναι σημαντικό να κάνει το μάθημα ενδιαφέρον. Αυτό δείχνει ότι οι μαθητές δεν θέλουν απλώς να μαθαίνουν, αλλά να συμμετέχουν ενεργά και να νιώθουν ότι το μάθημα έχει ζωντάνια και ενδιαφέρον. Επιπλέον, το 33,3% θεωρεί πολύ σημαντική την υπομονή, ενώ ένα μικρότερο ποσοστό (16,7%) τόνισε τη σημασία της σωστής εξήγησης του μαθήματος.

Στη συνέχεια, σχεδόν όλοι οι μαθητές (83,3%) πιστεύουν ότι ένας καλός καθηγητής πρέπει να ακούει τη γνώμη τους. Αυτό δείχνει πόσο σημαντική είναι η επικοινωνία και ο σεβασμός μέσα στην τάξη. Μόνο ένα μικρό ποσοστό απάντησε ότι αυτό ισχύει «μερικές φορές», ενώ κανείς δεν διαφώνησε πλήρως.

Τέλος, όταν ζητήθηκε από τους μαθητές να περιγράψουν έναν καθηγητή που τους έκανε εντύπωση, ανέφεραν χαρακτηριστικά όπως: το να εξηγεί καλά το μάθημα, να κάνει το μάθημα ευχάριστο, να έχει πάθος γι' αυτό που διδάσκει, να σέβεται τους μαθητές και να δημιουργεί μια θετική σχέση μαζί τους. Ιδιαίτερη έμφαση δόθηκε στο γεγονός ότι ένας καλός καθηγητής ενδιαφέρεται για τους μαθητές ως ανθρώπους και όχι μόνο για τις επιδόσεις τους.

Περιγράψτε ένα καθηγητή που σας έκανε εντύπωση. Τι χαρακτηριστικά είχε;

47 απαντήσεις

εξηγούσε καλά το μάθημα και φρόντιζε να κάνουμε όλες τις ασκήσεις στην τάξη

Είχε καλό χαρακτήρα

Ο καθηγητής κατάφερε να προσεγγίσει τους μαθητές του

Ο καθηγητής σεβόταν και έκανε το μάθημα ενδιαφέρον δεν νοιαζόταν για τεστ ή διαγωνίσματα αλλά ήθελε οι μαθητές να είναι καλά

Μας βοηθούσε πάντα

Έκανε το μάθημα να μην είναι βαρετό και είχε

Συνοψίζοντας, ένας καλός καθηγητής δεν είναι μόνο αυτός που γνωρίζει καλά το αντικείμενό του, αλλά κυρίως αυτός που εμπνέει, κατανοεί και επικοινωνεί με τους μαθητές του. Οι μαθητές αναζητούν έναν άνθρωπο, που θα τους κάνει να αγαπήσουν το μάθημα και να νιώσουν ότι ακούγονται και γίνονται σεβαστοί.

Η φύση που αλλάζει μορφή

Γράφουν οι: Ιζαμπέλα Καϊμάκη & Νανά Τσουρλάκη

Όλα όσα χρειάζεται να γνωρίζετε για το λιώσιμο των παγετώνων

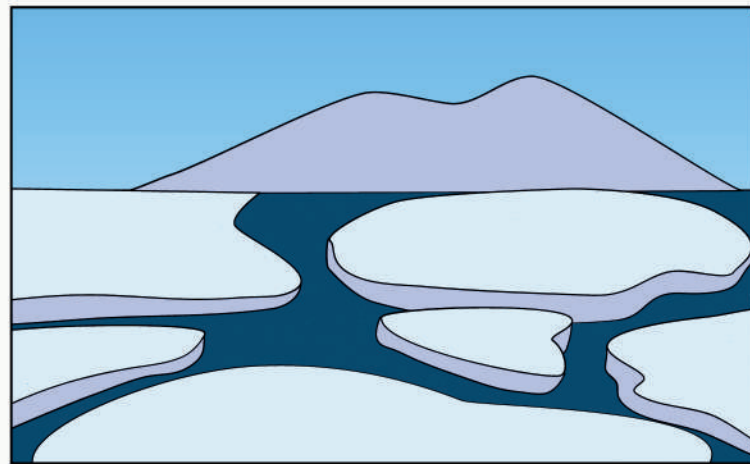
ΤΟ ΦΑΙΝΟΜΕΝΟ

Εδώ και αρκετό καιρό, έχει παρατηρηθεί από τους επιστήμονες ένα φαινόμενο αρκετά ανησυχητικό, που αλλάζει την εικόνα της γης, έτσι όπως την ξέραμε. Οι τεράστιες εκτάσεις πάγου στους πόλους και στα ψηλά βουνά έχουν αρχίσει να λιώνουν με πολύ γρήγορους ρυθμούς. Αυτό το φαινόμενο μετατρέπει τους παγετώνες σε νερό, επηρεάζοντας την ισορροπία της φύσης και αλλάζοντας το τοπίο του πλανήτη μας μέρα με τη μέρα.

ΕΠΙΠΤΩΣΕΙΣ

Με βάση τον Αβου Αμανί, διευθυντή των επιστημών του νερού στην Unesco, «Το λιώσιμο των πάγων έχει αντίκτυπο στην ανακλαστικότητα της (ηλιακής) ακτινοβολίας και αυτό θα επηρεάσει ολόκληρο το κλιματικό σύστημα». Επίσης, η τήξη των πάγων στις περιοχές του Αρκτικού και του Ανταρκτικού οδηγεί στην αύξηση της στάθμης της θάλασσας, με αποτέλεσμα πλημμύρες σε παράκτιες περιοχές. Οι πλημμύρες, λόγω του αυξημένου επιπέδου της θάλασσας, απειλούν παράκτιες κοινότητες και υποδομές, δημιουργώντας ζημιές, η διαχείριση των οποίων απαιτεί υπέρογκα ποσά. Οι αλλαγές στον ωκεανό και το κλίμα επηρεάζουν την αλιεία και τη γεωργία. Αυτό έχει αντίκτυπο στην τροφική ασφάλεια. Η αλλοίωση των συνθηκών των τοπικών ενδιακτημάτων επηρεάζει την ισορροπία της τροφικής αλυσίδας και προκαλεί πληθώρα προβλημάτων, όσον αφορά τις διατροφικές συνήθειες των κατοίκων των περιοχών που πλήττονται.

ΑΙΤΙΑ

Κατά τον δρ. Τζέιμς Χάνσεν της NASA, η βασική αιτία του φαινομένου είναι η άνοδος της παγκόσμιας θερμοκρασίας, λόγω των ανθρώπινων δραστηριοτήτων. Η καύση ορυκτών καυσίμων και η αποψίλωση των δασών απελευθερώνουν αέρια που "εγκλωβίζουν" τη ζέστη στην ατμόσφαιρα. Παράλληλα, η θέρμανση των ωκεανών λιώνει τους πάγους από τη βάση τους, ενώ η σκόνη και η αιθάλη που κάθεται πάνω τους, τους κάνει πιο σκούρους, με αποτέλεσμα να απορροφούν περισσότερο ήλιο και να λιώνουν ταχύτερα.

ΛΥΣΕΙΣ

Το λιώσιμο των παγετώνων είναι από τα πιο σοβαρά προβλήματα οικολογικής φύσεως της εποχής μας. Για τον λόγο αυτό πρέπει όλοι μας να δράσουμε αποτελεσματικά με απλές ενέργειες στην καθημερινή μας ζωή. Κάτι που θα μπορούσαμε όλοι μας να κάνουμε είναι να εξοικονομούμε ενέργεια, δηλαδή να μην ανοίγουμε πολλά φώτα και να απενεργοποιούμε τις ηλεκτρονικές συσκευές μετά τη χρήση τους. Επιπλέον, καλό θα ήταν να χρησιμοποιούμε ήπιες μορφές μετακίνησης όπως το περπάτημα, το ποδήλατο ή για μεγαλύτερες αποστάσεις τα Μέσα Μαζικής Μεταφοράς. Μια πολύ καινοτόμα ιδέα είναι αυτή που παρουσιάστηκε στον διεθνή διαγωνισμό design ASA International Design Competition. Η συγκεκριμένη ιδέα ίσως είναι πιο πρακτική, άγνωστο όμως εάν μπορεί να φέρει αποτέλεσμα. Η ομάδα που την εκπόνησε, υπό την καθοδήγηση του 29χρονου αρχιτέκτονα Φαρίς Ραγιάκ Κοταχατουχάχα, φαντάστηκε και σχεδίασε ένα υποβρύχιο, το οποίο μπορεί να παράγει εξάγωνα μίνι-παγόβουνα, μήκους 5 μέτρων και πλάτους 30 μέτρων.

Όμορφη και οικολογική η σχολική τάξη; Κι όμως γίνεται...

Η τάξη μας στο σχολείο είναι το μέρος που περνάμε πολλές ώρες της ημέρας μας και χρειάζεται να είμαστε συγκεντρωμένοι, δημιουργικοί και να μπορούμε να συνεργαζόμαστε. Οι τάξεις, όμως, πολλές φορές είναι ανιαρές και δεν εμπνέουν τους μαθητές. Σίγουρα, όμως, με κάποιες αλλαγές, η προσπάθεια αυτή θα γινόταν πιο εύκολη και πιο ευχάριστη.

Θα έλεγε κανείς ότι, για να βελτιωθεί η τάξη μας, χρειάζονται πολλά χρήματα, ωστόσο αυτό που χρειάζεται περισσότερο είναι ιδέες, διάθεση και συνεργασία. Αρχικά, είναι σημαντικό όλες οι τάξεις να έχουν διαφορετικούς κάδους ανακύκλωσης, διαφορετικό για κάθε υλικό, για παράδειγμα άλλον για το χαρτί και άλλον για το πλαστικό. Εξίσου απαραίτητο είναι να αντικατασταθούν οι λαμπτήρες παλαιού τύπου με ενεργειακούς χαμηλής κατανάλωσης.

After

Εξωραϊσμός της σχολικής τάξης

Γράφει ο: Γιώργος Κούρτης

Before

Έτσι, κάθε τάξη θα είναι πιο καθαρή και περιποιημένη, αλλά κι εμείς πιο ευσυνείδητοι και υπεύθυνοι για τη διατήρησή της. Επίσης, θα μπορούσαμε να έχουμε κάποια φυτά εσωτερικού χώρου που θα τα φροντίζουμε και θα δημιουργήσουν ένα περιβάλλον πιο φυσικό και πιο όμορφο. Για να νιώσουμε ότι η τάξη είναι δική μας, μπορούμε να τη διακοσμήσουμε με τις δικές μας ιδέες. Θα μπορούσε να υπάρχει ένας χώρος που θα "ποστάρουμε" αφίσες και ακόμα ένας χώρος που θα τοποθετούμε τα έργα που φτιάχνουμε ή μηνύματα και σκέψεις που θέλουμε να εκφράσουμε πάνω σε μικρά πολύχρωμα σημειώματα- post it. Τέλος,, θα μας βοηθούσε να υπάρχει σε μια γωνία ένας μικρός χώρος ηρεμίας με πουφ και μια μικρή βιβλιοθήκη, που θα μπορούσε κάποιος, αν έχει λίγο χρόνο, να χαλαρώσει.

Τελικά, τέτοιες αλλαγές δεν θα βελτίωναν μόνο το σχολείο αλλά και τους μαθητές, που θα ένιωθαν περισσότερη χαρά και όχι μόνο υποχρέωση προς τον χώρο που τους φιλοξενεί τόσες ώρες την ημέρα.

«Οι φίλοι μας τα ζώα»

Γράφουν οι: **Μαργαρίτα Μπέντα, Λουτσία
Μαρέσκα, Αναστασία Καραγέωργα,
Αφροδίτη Μαυρίδη, Άννα Ουλή, Κέλλυ
Μαργαριτίδου**

Πόσες φορές έχουμε γυρίσει σπίτι κουρασμένοι και μέσα σε δευτερόλεπτα μας έφτιαξε τη διάθεση ένα κούνημα ουράς ή ένα απαλό γουργούρισμα; Τα κατοικίδια δεν είναι «απλώς ζώα». Είναι οι πιο πιστοί μας ακόλουθοι, οι σιωπηλοί μας ψυχολόγοι και –ας το παραδεχτούμε– οι πραγματικοί «σταρ» του σπιτιού.

Όμως, η αγάπη που μας δίνουν απλόχερα δεν είναι μονόδρομος. Αν θέλουμε να τα θεωρούμε φίλους μας, χρειάζεται να αποδείξουμε ότι μπορούμε να σταθούμε αντάξιοι της εμπιστοσύνης τους, με υπευθυνότητα και σεβασμό.

Γνωρίζετε ότι...;

- Τα ζώα νιώθουν χαρά, φόβο και πόνο, ακριβώς όπως κι εμείς!
- Η στέρηση βοηθά να υπάρχουν λιγότερα αδέσποτα στους δρόμους.
- Κάθε υιοθεσία μπορεί να σώσει μια ζωή.
- Ένα κατοικίδιο μπορεί να μειώσει το άγχος και να σου φτιάξει τη διάθεση σε μια κακή μέρα.
- Τα ζώα μαθαίνουν από τη φροντίδα μας και ανταποκρίνονται στην αγάπη που τους δίνουμε.
- Ένα παιχνίδι ή μια βόλτα μαζί τους κάνει καλό και σε σένα και σε εκείνα.

Η σημασία των κατοικιδίων στη ζωή μας

Η σχέση που έχει ένα άτομο με το κατοικίδιό του είναι ένας δεσμός μοναδικός, βασισμένος στη φροντίδα, την ανιδιοτελή αγάπη, τη συντροφικότητα και την ψυχολογική στήριξη. Το να έχεις ένα κατοικίδιο είναι υπέροχο! Όχι μόνο σου κρατάει παρέα, σε κάνει να χαμογελάς και σε βοηθά να ξεχαστείς μετά από μια δύσκολη μέρα ή ένα κουραστικό διαγώνισμα, αλλά συμβάλλει και στη μείωση του άγχους και στην καταπολέμηση της μοναξιάς.

Για εμάς τα παιδιά και τους εφήβους, η φροντίδα ενός ζώου συμβάλλει στην ανάπτυξη αισθημάτων υπευθυνότητας, όπως το να το ταΐζουμε, να το πηγαίνουμε βόλτα, να κρατάμε τον χώρο του καθαρό και να το πηγαίνουμε τακτικά στον κτηνίατρο. Μαθαίνουμε ότι οι πράξεις μας επηρεάζουν κάποιον άλλο και καλλιεργούμε τον σεβασμό και την ενσυναίσθηση. Το ίδιο ισχύει και για τους ηλικιωμένους, αφού η φροντίδα ενός ζώου ενισχύει την ψυχική τους υγεία και βοηθά στη διατήρηση μιας καθημερινής ρουτίνας.

Τα κατοικίδια βοηθούν ψυχολογικά, χτίζουν δεσμούς εμπιστοσύνης και μας κάνουν να νιώθουμε λιγότερο μόνοι. Αλλά η αγάπη δεν αρκεί από μόνη της· χρειάζονται φροντίδα, παιχνίδι, χρόνο και, κυρίως, υπομονή. Ένα ζώο δεν είναι παιχνίδι, είναι μια ζωή που βασίζεται σε εμάς!

Υπευθυνότητα και σεβασμός

Η αγάπη προς τα ζώα δεν αρκεί από μόνη της, χρειάζεται και σεβασμός. Η σωστή φροντίδα και προστασία τους αποτελεί βασικό στοιχείο της φιλοζωικής συνείδησης, η οποία προωθεί την αρμονική συνύπαρξη ανθρώπου και ζώου.

Αν αποφασίσουμε να πάρουμε ένα κατοικίδιο, αναλαμβάνουμε μια ζωή, όχι ένα παιχνίδι. Ας φερθούμε υπεύθυνα και με καρδιά!

Μαθητές εν δράσει: Χρήσιμες πληροφορίες από τη φιλοζωική εταιρεία

Συνάντηση με την κ. Κατσιγιάννη -
Εκπρόσωπο Φιλοζωικής εταιρείας

Οι βασικοί πυλώνες ασφάλειας του κατοικίδιού μας

1. Νομική Ασφάλεια και Ταυτοποίηση (Υποχρεωτικό)

Microchip (Ηλεκτρονική Σήμανση): Είναι υποχρεωτικό από το νόμο, και ο πιο αξιόπιστος τρόπος, για να βρεθεί το κατοικίδιο, αν χαθεί.

Βιβλιάριο Υγείας: Πρέπει να είναι ενημερωμένο με τα εμβόλια και τις αποπαρασιτώσεις.

Στοιχεία Επικοινωνίας: Το ζώο πρέπει να φοράει περιλαίμιο με ταυτότητα, που αναγράφει το τηλέφωνό σας.

2. Ασφάλεια μέσα στο Σπίτι (Pet-Proofing)

Επικίνδυνες Ουσίες: Αποθηκεύστε καθαριστικά, φάρμακα, εντομοκτόνα και φυτά (π.χ. κρίνα, αζαλέες) σε σημεία που δεν φτάνει το ζώο.

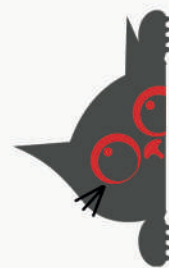
3. Ασφάλεια κατά τη Μετακίνηση (Βόλτα & Αυτοκίνητο)

Λουρί (Οδηγός): Πάντα με λουρί στη βόλτα για την αποφυγή τροχαίων ή καβγάδων με άλλα ζώα.

Ασφάλεια στο Αυτοκίνητο: Χρησιμοποιήστε ειδικό κλουβί μεταφοράς, ζώνη ασφαλείας για σκύλους ή διαχωριστικό πλέγμα. Ποτέ μην αφήνετε το κατοικίδιο μόνο του στο αυτοκίνητο, ειδικά το καλοκαίρι.

Όπως μας εξήγησε η κ. Κατσιγιάννη, εκπρόσωπος της Φιλοζωικής Ηλιούπολης, χιλιάδες αδέσποτα ζώα ζουν καθημερινά με πείνα, φόβο και κινδύνους στους δρόμους. Πολλά αφήνονται πίσω, επειδή κάποιοι δεν είχαν σκεφτεί σοβαρά τι σημαίνει να φροντίζεις ένα ζώο.

Ένα από τα πιο σημαντικά μηνύματα που λάβαμε από την επίσκεψη της Φιλοζωικής Ηλιούπολης στο Σχολείο μας ήταν η υιοθεσία αντί της αγοράς. Υιοθετώντας, δίνουμε σε ένα ζώο μια δεύτερη ευκαιρία και βοηθάμε να μειωθεί ο αριθμός των αδέσποτων. Ακόμα κι εμείς, οι μαθητές, μπορούμε να κάνουμε τη διαφορά! Μπορούμε να ενημερωνόμαστε, να δείχνουμε σεβασμό, να συμμετέχουμε σε δράσεις ή στον εθελοντισμό και να μεταδίδουμε στους γύρω μας το μήνυμα της υπεύθυνης φροντίδας.

4. Υγεία και Διατροφή

Απαγορευμένες Τροφές: Μην δίνετε δικό σας φαγητό, παρά μόνο τροφές για ζώα.

Φρέσκο Νερό: Εξασφαλίστε πρόσβαση σε καθαρό νερό όλο το 24ωρο.

Δεν ξεχνάμε να αφήνουμε ένα μπολ με νερό για τα αδέσποτα ζώα, ειδικά τους καλοκαιρινούς μήνες

5. Σε περίπτωση ανάγκης

Μπορείτε να καλέσετε το 100 για καταγγελία κακοποίησης ή ανεύθυνης συμπεριφοράς, που θέτει σε κίνδυνο ζώα.

Στις 2 Οκτωβρίου η Α' Γυμνασίου επισκέφθηκε το Πρότυπο Κέντρο Φροντίδας ΑμεΑ του Δήμου Ελληνικού-Αργυρούπολης συμμετέχοντας στο Forum ΑμεΑ.

ΜΙΑ ΚΟΙΝΩΝΙΑ ΧΩΡΙΣ ΑΠΟΚΛΕΙΣΜΟΥΣ

Γράφουν οι: Λιβανός Αλέξης & Μακροποδάρα Αριάδνη

Στην ιδέα της επίσκεψης ενός σχολείου για ΑμεΑ, όλα τα παιδιά είχαν στο μυαλό τους ένα στενόχωρο και καταθλιπτικό κτίριο, με παιδιά που τα περιτριγυρίζει η λύπη. Κι όμως, φτάνοντας εκεί αντικρίσαμε ένα τεράστιο, γεμάτο χαμόγελα, σχολείο. Η περιήγησή μας ξεκίνησε με παιχνίδια, που σχετίζονταν με προβλήματα όρασης.

Πώς μπορούμε να βοηθήσουμε έναν τυφλό να μετακινηθεί;

1. Προτού ακουμπήσεις τον τυφλό, προειδοποιείς με ένα βήξιμο ή ρωτώντας τον αν χρειάζεται βοήθεια.
2. Ο καθοδηγητής πρέπει να βρίσκεται πιο μπροστά, ενώ το χέρι του τυφλού αγγίζει το μπράτσο του καθοδηγητή.

Στο πρώτο παιχνίδι καλούμασταν σε ζευγάρια να μάθουμε πώς βοηθάμε κάποιον τυφλό να μετακινηθεί.

Πιο συγκεκριμένα, το ένα παιδί έκλεινε τα μάτια στο άλλο και το βοηθούσε να μετακινηθεί.

Εσείς το γνωρίζατε ότι οι τυφλοί έχουν αυξημένη ικανότητα ακοής;

Στο δεύτερο παιχνίδι αναπτύξαμε τις ακουστικές μας ικανότητες. Με άλλα λόγια, τα παιδιά βρίσκονταν σε μία σειρά, και στην απέναντι πλευρά της σειράς υπήρχαν παιδιά που μίλαγαν ή έπαιζαν ντέφι. Σκοπός του παιχνιδιού ήταν να φτάσουμε με κλειστά μάτια στα παιδιά με το ντέφι. Εάν για εμάς ήταν δύσκολο, τα τυφλά παιδιά το έκαναν με μεγάλη ευκολία. Τέλος, παρακολουθήσαμε και μία συζήτηση από το Forum ΑμεΑ με θεματική: Αθλητισμός – Κίνηση χωρίς όρια.

#funfact

- Ο παραολυμπιακός αθλητισμός ξεκίνησε το 1960
- Το 1980 γίνονται οι πρώτοι παραολυμπιακοί αγώνες στον ίδιο χώρο με τους κανονικούς ολυμπιακούς
- Το 1998 σημειώθηκε η πρώτη συμμετοχή της Ελλάδας στους παραολυμπιακούς
- Το 2004 διεξάχθηκαν οι πρώτοι παραολυμπιακοί αγώνες στην Ελλάδα

you are special

Είχαμε την ευκαιρία να ακούσουμε πολλούς και διαφορετικούς ανθρώπους, ο καθένας με διαφορετικά βιώματα. Κάθε άνθρωπος τόσο ξεχωριστός, με τόσα να μοιραστεί.

1. Ευάγγελος Κακοσαίος: «Θεωρώ καλύτερη την ελπίδα που δίνεται στους ανάπηρους, που τους παρακινεί για το οτιδήποτε, και όχι το iPhone 16»
- Ο Ευάγγελος Κακοσαίος, αξιωματικός, με μια ιδιαίτερη αγάπη για τον στίβο, αντιμετώπισε μια αιφνίδια τετραπληγία, που τον έκανε να χάσει όχι μόνο το χαμόγελο του αλλά και ένα μέρος της ζωής του. Χάρη στον πρώην προπονητή του, το ηθικό του δυνάμωσε εμπνέοντας τον να συμμετάσχει στην εθνική αποστολή σκοποβολής των Παραολυμπιακών.

Μπότσια:

- Το μπότσια (Boccia) είναι ένα παραολυμπιακό άθλημα που μοιάζει λίγο με το μπόουλινγκ ή το πετάνκ, αλλά έχει δικούς του κανόνες και είναι σχεδιασμένο, ώστε να μπορούν να παίξουν άτομα με κινητικές δυσκολίες.*
- Οι παίκτες προσπαθούν να ρίξουν τις μπάλες τους όσο πιο κοντά γίνεται σε μια λευκή μπάλα, που λέγεται τζακ.
 - Το παιχνίδι παίζεται σε κλειστό γήπεδο, πάνω σε επίπεδο πάτωμα.
 - Μπορεί να παίζει ατομικά, σε ζευγάρια ή σε ομάδες.
 - Οι παίκτες χωρίζονται σε κατηγορίες, ανάλογα με τις κινητικές τους δυνατότητες.
 - Στο μπότσια μπορούν να συμμετέχουν άτομα και με σοβαρές κινητικές αναπηρίες.
 - Το μπότσια είναι παραολυμπιακό άθλημα από το 1984.

Στο τέλος της επίσκεψής μας, είχαμε την ευκαιρία να γνωρίσουμε τον Βασίλη Αβραμική. Ο 23χρονος αθλητής του tae kwondo μας μιλάει μαζί με τον προπονητή του Παναγιώτη Παλαιολόγου, τόσο για το άθλημα όσο και για τα προσωπικά του βιώματα. Πιο συγκεκριμένα, ο Βασίλης αναφέρει πως σαν άνθρωπος πάντα ήταν λάτρης των αθλημάτων, όμως αντιμετώπιζε ένα βασικό πρόβλημα, την ελλιπή αντιληπτικότητα και τη δυσκολία κατανόησης. Συγκεκριμένα, αναφέρει: «Στην καθημερινότητα μου με δυσκολεύει το γεγονός ότι δεν έχω εργασία, υπάρχει φόβος από τους γύρω μου μην πάθω κάτι ή αυτοτραυματιστώ. Παντού υπάρχουν προκαταλήψεις». Παρόλα αυτά, κατάφερε να συμμετάσχει σε πανελλήνιους αγώνες tae kwondo και να κατακτήσει το χάλκινο μετάλλιο σε διεθνείς διαγωνισμούς της Εθνικής Ομάδας.

Ο χρυσός Πρωταθλητής Ελλάδας στην κατηγορία P21 Ανδρών (..) με εντυπωσιακή εμφάνιση κατάφερε να περάσει στα τελικά της διοργάνωσης και με νίκη έναντι του Σλοβάκου αθλητή έφερε την Ελλάδα στην 3η θέση και το χάλκινο μετάλλιο, θέτοντας πλέον σοβαρή υποψηφιότητα για την συμμετοχή του στην Παραολυμπιάδα του 2028 στο Los Angeles.

2. Έλενα Παπασταματοπούλου: {Οι άνθρωποι πρέπει να στεναχωριούνται, να δοκιμάζονται} {Οι γονείς μου πίστεψαν σε εμένα, δεν με άφησαν}
- Η Έλενα Παπασταματοπούλου, Παραολυμπιονίκης στο Παρίσι του 2024, μας μιλάει για την αισιοδοξία της ως άνθρωπος και για το μπότσια.

Υπάρχουν αρκετά άτομα με αναπηρίες. Όμως, χάρη στις προκαταλήψεις και τις ταμπέλες, οι περισσότεροι άνθρωποι πιστεύουν ότι είτε τα ΑμεΑ είναι ανίκανα είτε ότι η ζωή τους πρέπει να περιβάλλεται από λυπηση. ΠΡΕΠΕΙ ΝΑ ΜΠΕΙ ΕΝΑ ΤΕΛΟΣ! Όταν ένας άνθρωπος έχει μια εγκεφαλική ή σωματική δυσκολία, δεν σημαίνει ότι η ζωή του τελειώνει εκεί. Μπορεί αυτό να δημιουργεί αρκετές δυσκολίες, όμως ενισχύει άλλες πτυχές του εαυτού του ή του σώματος του. Ένα παράδειγμα είναι η τύφλωση. Μπορεί οι τυφλοί άνθρωποι να μην έχουν το προνόμιο να βλέπουν, όμως η ακοή τους ενισχύεται ραγδαία. Και, αν το σκεφτείτε καλύτερα, αυτό θα μπορούσε να είναι και μία υπερδύναμη. Άρα, την επόμενη φορά που θα συναναστραφείτε κάποιον ΑμεΑ μην το λησθεύετε, αλλά θαυμάστε το για τις υπερδυνάμεις του.

Ο Βασίλης Αβραμικός είναι ο πρώτος Έλληνας αθλητής της κατηγορίας P21 Ανδρών που έβαλε την Ελλάδα στο βάθρο σε παγκόσμια διοργάνωση.

Ρατσισμός: Η μάστιγα της εποχής

Γράφει ο Αλέξης Λιβανός

Ο ρατσισμός αποτελεί ένα από τα πιο σοβαρά κοινωνικά προβλήματα που αντιμετωπίζει η ανθρωπότητα. Πρόκειται για τη διάκριση και την προκατάληψη απέναντι σε άτομα ή ομάδες ανθρώπων με βάση χαρακτηριστικά όπως η φυλή, το χρώμα του δέρματος, η εθνικότητα, η θρησκεία ή η γλώσσα. Ο ρατσισμός δεν εκδηλώνεται μόνο με βίαιες πράξεις, αλλά και με πιο «αθόρυβες» συμπεριφορές, όπως η περιθωριοποίηση και τα στερεότυπα.

Οι **αιτίες** του ρατσισμού είναι σύνθετες και συχνά σχετίζονται με την άγνοια, τον φόβο του διαφορετικού και την έλλειψη παιδείας. Όταν οι άνθρωποι δεν έχουν την ευκαιρία να γνωρίσουν άλλους πολιτισμούς και τρόπους ζωής, είναι πιο πιθανό να υιοθετήσουν αρνητικές αντιλήψεις. Επιπλέον, κοινωνικοί και οικονομικοί παράγοντες μπορούν να ενισχύσουν τέτοιες συμπεριφορές.

Οι **συνέπειες** του ρατσισμού είναι ιδιαίτερα αρνητικές, τόσο για τα άτομα όσο και για την κοινωνία συνολικά. Δημιουργεί ανισότητες, εντάσεις και συγκρούσεις, ενώ στερεί από τους ανθρώπους βασικά δικαιώματα και ευκαιρίες.

Η **καταπολέμηση** του ρατσισμού απαιτεί εκπαίδευση, σεβασμό και ανοιχτό μυαλό. Μέσα από την παιδεία και την καλλιέργεια της ενσυναίσθησης, μπορούμε να οικοδομήσουμε μια κοινωνία πιο δίκαιη και ανθρώπινη, όπου όλοι θα έχουν ίσες ευκαιρίες ανεξαρτήτως των διαφορών τους.

Ο ρατσισμός δεν είναι απλώς μια λέξη· είναι μια πληγή που διαπερνά κοινωνίες, ιστορίες και ανθρώπινες ζωές. Κρύβεται σε βλέμματα, σε λέξεις που δεν ειπώθηκαν ποτέ δυνατά, σε ευκαιρίες που δεν δόθηκαν. Είναι η σιωπηλή άρνηση της ισότητας και ο θόρυβος της αδικίας.

Στον κόσμο του σήμερα, όπου η διαφορετικότητα θα έπρεπε να αποτελεί πλούτο, ο ρατσισμός συνεχίζει να υψώνει τείχη. Τείχη ανάμεσα σε ανθρώπους που θα μπορούσαν να συνυπάρχουν, να συνεργάζονται, να εξελίσσονται μαζί. Αντί γι' αυτό, καλλιεργείται ο φόβος για το «άλλο», το «ξένο», το «διαφορετικό».

Κι όμως, η ιστορία έχει αποδείξει ότι οι κοινωνίες που αγκαλιάζουν τη διαφορετικότητα είναι εκείνες που προοδεύουν πραγματικά. Ο σεβασμός δεν είναι αδυναμία· είναι δύναμη. Η αποδοχή δεν είναι υποχώρηση· είναι εξέλιξη.

Η αλλαγή ξεκινά από εμάς. Από τον τρόπο που σκεφτόμαστε, που μιλάμε, που αντιδρούμε, όταν βλέπουμε αδικία. Κάθε μικρή πράξη σεβασμού είναι ένα βήμα προς έναν κόσμο πιο δίκαιο.

Ίσως, τελικά, το πιο σημαντικό ερώτημα δεν είναι «πόσο διαφορετικοί είμαστε», αλλά «πόσο άνθρωποι μπορούμε να γίνουμε»

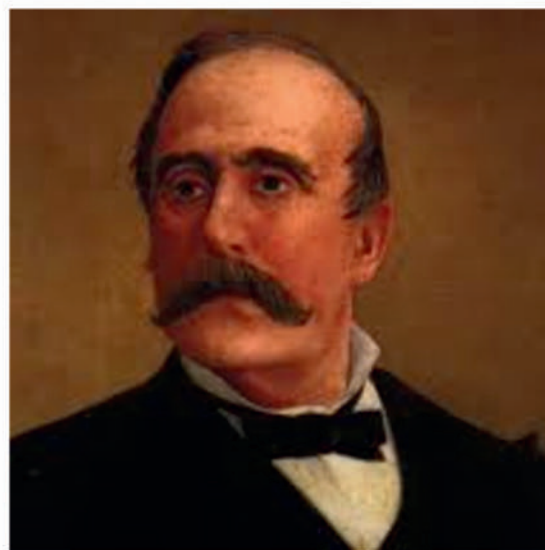

Αφιερώματα

Γεώργιος Αβέρωφ: Ένας μεγάλος ευεργέτης

Γράφουν οι: Αριάδνη Μακροποδάρα & Παύλος Γκαβανόζης

Ο Γεώργιος Αβέρωφ υπήρξε μία από τις σημαντικότερες προσωπικότητες της νεότερης ελληνικής ιστορίας και ένας από τους μεγαλύτερους εθνικούς ευεργέτες. Γεννήθηκε το 1815 στο Μέτσοβο και, παρόλο που προερχόταν από ταπεινή οικογένεια, κατάφερε με σκληρή δουλειά και επιχειρηματικό πνεύμα να διαπρέψει στο εξωτερικό, κυρίως στην Αίγυπτο. Ασχολήθηκε με το εμπόριο και τις επιχειρήσεις, αποκτώντας μεγάλη περιουσία. Ωστόσο, αυτό που τον έκανε να ξεχωρίσει δεν ήταν μόνο η οικονομική του επιτυχία, αλλά κυρίως η βαθιά αγάπη του για την πατρίδα. Ο Αβέρωφ αφιέρωσε μεγάλο μέρος της περιουσίας του για την ενίσχυση της Ελλάδας, ιδιαίτερα σε μια εποχή που το νεοσύστατο κράτος αντιμετώπιζε πολλές δυσκολίες.

Η προσφορά του υπήρξε τεράστια. Χρηματοδότησε την ανακατασκευή του Παναθηναϊκού Σταδίου για τους πρώτους σύγχρονους Ολυμπιακούς Αγώνες το 1896, συμβάλλοντας καθοριστικά στην επιτυχία τους. Επίσης, ενίσχυσε την εκπαίδευση, την οικονομία και την άμυνα της χώρας. Ένα από τα πιο γνωστά έργα που συνδέονται με το όνομά του είναι το θωρηκτό «Αβέρωφ», το οποίο έπαιξε σημαντικό ρόλο στους Βαλκανικούς Πολέμους.

Ο Γεώργιος Αβέρωφ αποτελεί πρότυπο ανιδιοτελούς προσφοράς και πατριωτισμού. Η ζωή και το έργο του μας θυμίζουν τη σημασία της κοινωνικής ευθύνης και της προσφοράς προς το κοινό καλό. Το παράδειγμά του εξακολουθεί να εμπνέει μέχρι σήμερα, δείχνοντάς μας πως η επιτυχία αποκτά πραγματική αξία, όταν συνοδεύεται από γενναιοδωρία και αγάπη για τον συνάνθρωπο.

Συμπερασματικά, ο Αβέρωφ δεν ήταν απλώς ένας επιτυχημένος επιχειρηματίας, αλλά ένας άνθρωπος που αφιέρωσε τη ζωή του στην πρόοδο της πατρίδας του. Για αυτόν τον λόγο, το όνομά του παραμένει ζωντανό στην ελληνική ιστορία και αξίζει να το θυμόμαστε και να το τιμούμε.

Αφιέρωμα στην Άγκαθα Κρίστη

Γράφει η Δούλα Νάσια

Agatha Christie (originally: Agatha Mary Clarissa Miller) was an author known for her detective novels and her short stories with involved fictional detectives. She was born on September 15, 1890 and she died on January 12, 1976.

She wrote her first short story when she was 18 years old. That story is called the house of beauty. Specifically, she wrote it when she was in bed recovering from an illness. Around the same time, Christie began working on her first novel called Snow upon the desert. She wrote this novel under the pseudonym Monosyllaba and she tried publishing it but she was rejected from every publishing house that she had addressed.

When World War i started, she married Archibald Christie on Christmas Eve 1914. From 1916 till 1918 she joined in the war as a nurse to help the injured. On December 3, 1926 she disappeared in the late evening from her home in Sunningdale and her car was discovered the next morning in Surrey.

Many thought the that she had drowned herself in the silent pool nearby. She was found on December 14 in Harrogate. After they had found her she went to her sisters home in Abney Hall where she stayed while being heavily guarded.

Years after this incident she was remarried to a new husband, Sir Max Mallowan, she also worked in a pharmacy during World War ii at University college hospital (USH). In 1950, she was selected by the Royal society of literature.

At the time she wrote a lot of novels and stories but in 1971-1974 her health began to fail but she continued to write. She died at the age of 85 from natural causes at her home in Winterbrook.

One famous quote of her is: One must have the courage to face reality. Without that courage, life is meaningless.

She has written a lot of novels. Some of them are: Death on the Nile, The murder of Roger Ackroyd, And there were none and The murder on the Orient Express. From these novels the one that I am going to talk about is The murder on the Orient Express. This book is one of Agatha's Christie most iconic mysteries and it showcases Hercule Poirot at his most methodical and morally conflicted time.

When the famous Orient Express becomes unexpectedly snowbound in Yugoslavia, one of his passengers-an American business man named Sammuel Ratchet is found stabbed to death in his locked compartment. With no way for the killer to have escaped the train, Poirot, who happens to be on board, is asked to investigate.

As he interviews a group of passengers, Poirot uncovers a web of contradictions, false alibis, and suspicious clues that seem almost too convenient. Gradually, he discovers that Ratchet was actually a criminal named Cassetti, responsible for the kidnapping and murder of a child years earlier.

A crime that devastated an entire family. Poirot eventually realizes that every passenger in the carriage had a connection to the victim's past crime. In a rare twist, the murder was a collective act: each of the twelve passengers stabbed Cassetti, sharing responsibility for delivering justice he had escaped in court. Poirot presents two possible solutions: a simple one that blames an unknown outsider, and the true one that implicates all twelve. The authorities choose to accept the simpler version, allowing the passengers to go free.

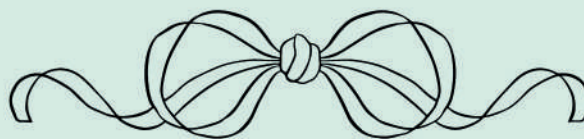

“

The meaning behind the evolution of school uniforms from mandatory to non-existent

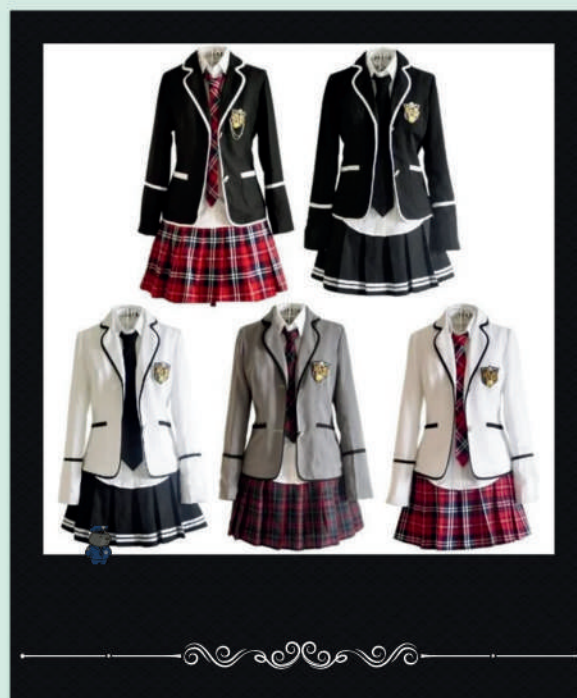
”

Γράφει η: Ισαβέλλα Καρναχωρίτη

School uniforms were invented in the 16th century in England. The first ever uniform was established by "Christ's Hospital School" in London. It consisted of a blue pair of pants, a coat of the same colour and yellow socks. This uniform was made in 1552 and it was designed to be cheap enough for poor families to afford it.

From then on, schools started designing their own uniforms. Each school had different coloured vests and pants for each grade with a more feminine outfit included, consisting of a vest and a skirt. Those outfits were meant to show which students belonged in a particular group. The downside of this plan was the fact that students were no longer allowed to wear clothes they liked. In simpler words, they weren't able to express themselves by showing their preferred style. Many schools attempted to fix this problem by hosting an "No Dresscode Day" once a year. During that event students were free to dress however they liked and had the chance to express their opinion in fashion.

After noticing that students were significantly happier when they wore their desired clothes, in the early 1990's, some schools ended that policy and removed school uniforms from their regulations altogether. Soon after that decision, lots of students ended up making new friends just based on common opinions about fashion and an even greater amount of them began to form groups showcasing different styles. This was the beginning of a new era where diversity was fully embraced for the very first time.

This story has a very powerful meaning as it helps us understand that, by dressing the way we like, we show a part of our personality. That is the main reason why people tend to be happier when they are free to choose their outfits. Therefore, by letting students follow their own style, schools allowed them to express their emotions and made each of them feel unique. That kind of freedom that was given to them is the most important of all.

Διονύσης Σαββόπουλος: Ο τραγουδοποιός που άλλαξε το ελληνικό τραγούδι

Γράφουν οι: Αριάδνη Μακροποδάρα & Παύλος Γκαβανόζης

Ο Διονύσης Σαββόπουλος, ο αγαπημένος τραγουδοποιός της ελληνικής μουσικής, αποτελεί ένα από τα πιο ξεχωριστά και επιδραστικά κεφάλαια του πολιτισμού μας. Ξεκινώντας από τη Θεσσαλονίκη τη δεκαετία του 1960, μετακόμισε στην Αθήνα με μια κιθάρα και έφερε μια πραγματική επανάσταση.

Ήταν αυτός που πάντρεψε με μοναδικό τρόπο τον ηλεκτρικό ροκ ήχο με την ελληνική παράδοση, το δημοτικό τραγούδι και τους βαλκανικούς ρυθμούς.

ΜΗ ΜΙΛΑΣ ΑΛΛΟ ΓΙ' ΑΓΑΠΗ

Μία η άνοιξη ένα το σύννεφο χρυσή βροχή
βροχή που χόρευε σε κάμπο ώριμο ως το πρωί
σαν στάχνα έλυσε πάνω στους ώμους μου χρυσά μαλλιά
σαν στάχνη χόρεψες σαν στάχνα αμέτρητα ήταν τα φιλιά

Μη μιλάς άλλο για αγάπη η αγάπη είναι παντού
στην καρδιά μας στη ματιά μας τρώει τα χείλη τρώει το νου
όταν θα 'χουμε υποφέρει καλημέρα θα μας πει
θα μας φύγει θα ξανάρθει κι όλο πάλι απ' την αρχή

Ως τραγουδοποιός δεν έγραψε απλώς μουσική, αλλά δημιούργησε ολόκληρους κόσμους. Οι στίχοι του γεμάτοι ποίηση, θεατρικότητα, χιούμορ αλλά και βαθιά κοινωνική κριτική, σημάδεψαν γενιές και γενιές. Τραγούδια όπως η «Συννεφούλα», το «Ας κρατήσουν οι χοροί» και το «Μη μιλάς άλλο για αγάπη» έγιναν ύμνοι της νεολαίας και παραμένουν επίκαιρα μέχρι σήμερα.

Ιδιαίτερο σταθμό στην πορεία του αποτελεί η περίοδος της Χούντας, όπου μέσα από αλληγορικούς στίχους και τη συμμετοχή του στο αντιδικτατορικό κίνημα, έγινε η φωνή μιας ολόκληρης γενιάς που "διψούσε" για ελευθερία.

Τα τραγούδια του λειτούργησαν ως κώδικες επικοινωνίας, ενώ αργότερα, με τις ιστορικές του συναυλίες σε στάδια και ανοιχτούς χώρους, κατάφερε να μετατρέψει τη μουσική σε μια συλλογική εμπειρία, ενώνοντας ανθρώπους διαφορετικών ηλικιών και ιδεολογιών κάτω από την ίδια μελωδία.

Ο Σαββόπουλος δεν ήταν ποτέ ένας απλός ερμηνευτής. Στις ιστορικές του παραστάσεις λειτουργούσε σαν ένας σύγχρονος τροβαδούρος ή τελετάρχης, παρασύροντας το κοινό σε μια γιορτή γεμάτη συναίσθημα. Κατάφερε να εκφράσει τις ανησυχίες, τα όνειρα και τις διαψεύσεις της μεταπολιτευτικής Ελλάδας, αποδεικνύοντας ότι το τραγούδι μπορεί να είναι ταυτόχρονα διασκέδαση, σκέψη και πολιτιστική κληρονομιά.

Για εμάς τους νεότερους, το έργο του παραμένει ένα φωτεινό παράδειγμα ελεύθερης και ασυμβίβαστης καλλιτεχνικής έκφρασης.

ΣΥΝΕΝΤΕΥΞΕΙΣ

Η καθημερινή ζωή της καθηγήτριας κ. Άντας Γεωργακοπούλου

Γράφει η: Κατερίνα Ξανθουδάκη

1. Πώς είναι μια τυπική σας μέρα ως καθηγήτρια;

Η μέρα μου ξεκινά πολύ νωρίς, γύρω στις 6:00. Ετοιμάζομαι για τη δουλειά και φροντίζω την κόρη μου, πριν έρθουμε στο σχολείο. Αφού οργανώσω το υλικό που χρειάζομαι, ξεκινά το μάθημα και η σχολική ημέρα. Μετά την επιστροφή στο σπίτι, ξεκουράζομαι λίγο, βοηθάω τη μεγάλη μου κόρη με τα μαθήματά της και ασχολούμαι με διορθώσεις, προετοιμασία και τις καθημερινές υποχρεώσεις της οικογένειας. Έτσι ολοκληρώνεται η ημέρα μου.

2. Τι απολαμβάνετε περισσότερο στη δουλειά σας;

Νομίζω η καθημερινή επαφή με τα παιδιά μου δίνει ενέργεια, μου κινεί το ενδιαφέρον. Γιατί κάθε μέρα είναι διαφορετική, όπως και κάθε χρονιά είναι διαφορετική. Δεν είναι τυποποιημένη. Κάθε "φουρνιά" παιδιών είναι διαφορετική, κερδίζεις πολλά και αποκτάς εμπειρία. Αυτό μου αρέσει, που δεν ξέρεις τι θα αντιμετωπίσεις.

3. Ποια είναι η μεγαλύτερη δυσκολία που αντιμετωπίζετε στο επάγγελμά σας;

Νιώθω ότι ένας εκπαιδευτικός στην πραγματικότητα δεν έχει ποτέ ελεύθερο χρόνο. Πολλές φορές, λόγω της έλλειψης χρόνου, κάποιες από τις δουλειές πρέπει να γίνουν εκτός σχολικού ωραρίου.

4. Πώς προσπαθείτε να διατηρείτε αμείωτο το ενδιαφέρον των μαθητών/τριων;

Προσπαθώ να κάνω το μάθημα πιο διαδραστικό και ευχάριστο. Χρησιμοποιώ συχνά βίντεο ή ταινίες, ιδιαίτερα στη Γεωγραφία, και αποφεύγω την αυστηρά τυπική διδασκαλία. Μου αρέσει να υπάρχει επικοινωνία, χιούμορ και ευχάριστο κλίμα στην τάξη, πάντα με όρια, ώστε το μάθημα να μην γίνεται βαρετό ούτε για τους μαθητές ούτε για εμένα.

5. Υπάρχει κάποια στιγμή από την πορεία σας ως καθηγήτρια που θα σας μείνει αξέχαστη;

Μια ιδιαίτερα συγκινητική στιγμή ήταν, όταν ένας παλιός μαθητής μου με προσκάλεσε στην αποφοίτησή του, παρόλο που είχε μόνο λίγες προσκλήσεις διαθέσιμες. Μου είπε ότι, αν και η Χημεία δεν ήταν το αγαπημένο του μάθημα, είχα επηρεάσει θετικά τη ζωή του και δεν θα με ξεχνούσε ποτέ.

Επίσης, αξέχαστη θα μου μείνει η συμμετοχή μας στην εκστρατεία Ecomobility με μαθητές της Γ' Γυμνασίου. Τα παιδιά εργάστηκαν πολύ, και η χαρά μας ήταν τεράστια, όταν το σχολείο μας κέρδισε το πρώτο βραβείο καλύτερης εργασίας. Ήταν μια στιγμή μεγάλης συγκίνησης και δικαίωσης για όλους μας.

6. Πώς διαχειρίζεστε δύσκολες ή απαιτητικές τάξεις;

Η διαχείριση μιας δύσκολης τάξης απαιτεί κυρίως υπομονή και κατανόηση. Οι μαθητές του Γυμνασίου βρίσκονται στην εφηβεία, μια απαιτητική ηλικία, και αυτό το έχω πάντα στο μυαλό μου. Προσπαθώ να κρατώ ισορροπίες και να αντιμετωπίζω τις καταστάσεις με ψυχραιμία.

Ακόμη και όταν υπάρξει κάποια ένταση, προσπαθώ να τη συζητώ τόσο μέσα στην τάξη όσο και ατομικά με τον/τη μαθητή/τρια, ώστε να βρίσκουμε λύσεις μέσα από τον διάλογο και την επικοινωνία.

7. Γιατί επιλέξατε να γίνετε καθηγήτρια;

Από μικρή ηλικία ήξερα ότι θέλω να ασχοληθώ με την εκπαίδευση. Άλλοτε ως νηπιαγωγός, άλλοτε ως δασκάλα, αυτός ο δρόμος ήταν πάντα στο μυαλό μου. Θεωρώ ότι η διδασκαλία δεν είναι απλώς επάγγελμα, αλλά λειτουργήμα, γιατί περιλαμβάνει συνεχή αλληλεπίδραση με τα παιδιά και προσφέρει καθημερινά εμπειρίες που σε «ανανεώνουν». Η απόφαση για την ειδικότητα άλλαξε στην πορεία, αλλά η αγάπη για την εκπαίδευση παρέμεινε σταθερή.

8. Τι συμβουλή θα δίνετε σε κάποιον που θέλει να ακολουθήσει το επάγγελμά σας;

Αν κάποιος το θέλει πραγματικά, να το τολμήσει. Δεν είναι εύκολο επάγγελμα και απαιτεί πολλή υπομονή, ανοιχτό μυαλό και ικανότητα επικοινωνίας με τη νέα γενιά. Χρειάζεται επίσης ψυχικά αποθέματα, καθώς ο ρόλος του εκπαιδευτικού δεν περιορίζεται μόνο στη διδασκαλία, αλλά συχνά επεκτείνεται και σε υποστηρικτικό ρόλο απέναντι στους μαθητές.

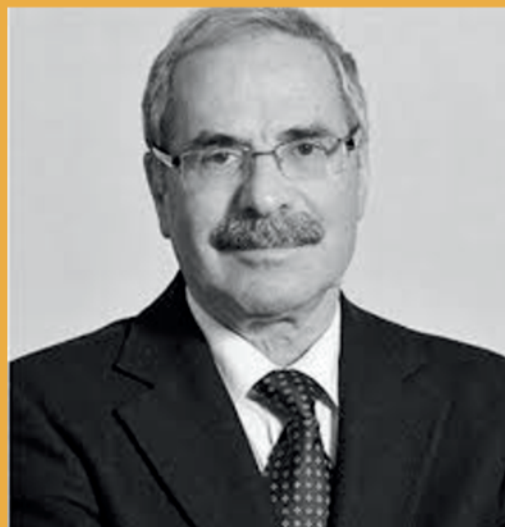
Όταν υπάρχει αγάπη γι' αυτό που κάνεις, μπορείς να το υπηρετήσεις με τον καλύτερο τρόπο.

Συνέντευξη με τον Ακαδημαϊκό, κ. Χαραλαμπίκη Χριστόφορο

Γράφει η: Μακροποδάρα Άρια και Νανά Τσουρλάκη

Στο πλαίσιο της σχολικής εφημερίδας είχαμε την μοναδική ευκαιρία να πάρουμε συνέντευξη από τον κύριο Χριστόφορο Χαραλαμπίκη, γλωσσολόγο και φιλόλογο του Πανεπιστημίου Αθηνών. Ο ίδιος αναφέρει πως ανάμεσα σε πληθώρα συνεντεύξεων που έχει παρευρεθεί, η συγκεκριμένη αποτελεί μοναδική, και τον ευχαριστούμε πάρα πολύ για αυτό.

1. Μιλήστε μας για το επάγγελμά σας. Πώς το επιλέξατε; Από πότε θέλατε να το ακολουθήσετε;

Τη συγκεκριμένη ερώτηση μου την κάνουν συχνά. Η ζωή μας είναι μια τυχαιότητα, είναι συμπτώσεις. Εγώ κατάγομαι από αγροτική οικογένεια, έτσι από μικρός ήθελα να γίνω γεωπόνος, γιατί έβλεπα τους συγχωριανούς μου να βασανίζονται στα χωράφια και ήθελα να αλλάξω τη διαδικασία της γεωπονίας και να τη διευκολύνω. Όταν 12 χρόνων πήγα στο Γυμνάσιο της Ιεράπετρας, έμεινα μόνος να αντιμετωπίζω τη ζωή σε ένα μικρό σπιτάκι. Στην Γ' Γυμνασίου μου έκανε μάθημα ο Μανώλης Παπαδάκης, ο οποίος ήταν Φιλόλογος. Χάρη σε αυτόν θέλησα να ακολουθήσω και εγώ αυτό το επάγγελμα. Μάλιστα του έχω αφιερώσει και ένα βιβλίο μου, γιατί πρέπει να δείχνεις σεβασμό στον δάσκαλο.

2. Υπάρχει κάτι που θα αλλάζατε στο σχολικό και στο πανεπιστημιακό σύστημα;

Μια ζωή με απασχολεί αυτό το ερώτημα. Εγώ είμαι δάσκαλος, συμμετέχω στην αγωνία σας για την εκπαίδευση και το μέλλον σας. Αν δεν πηγαίνει καλά το εκπαιδευτικό σύστημα, δεν πηγαίνει ούτε η κοινωνία. Ποιο είναι το πρόβλημα; Το σχολείο αποτελεί κοινωνικό δεσμό, άρα λοιπόν θέλω να τονίσω ότι πρέπει να βελτιωθεί η κοινωνία, προκειμένου να βελτιωθεί το σχολείο. Τα παιδιά αναπαράγουν ό,τι βλέπουν στις οικογένειές τους, οπότε, αν ένα παιδί δεν λαμβάνει αγάπη, τότε αυτό αναπαράγεται και στο σχολείο. Τελικά το πρόβλημα αυτό δεν είναι εκπαιδευτικό αλλά πολιτικό και κοινωνικό.

3. Πιστεύετε ότι η ελληνική γλώσσα είναι ακόμα ζωντανή ή με τα χρόνια η χρήση της μειώνεται;

Η γλώσσα δεν παρακμάζει. Αυτό αποτελεί στερεότυπο. Το συγκεκριμένο στερεότυπο αναπαράγει ότι η γλώσσα μας φτωχαίνει, παρακμάζει και δεν συνειδητοποιούν πολλοί ότι η γλώσσα είναι ποτάμι ορμητικό, τεράστιο, και εμείς θέλουμε να αλλάξουμε τη ροή του. Στην ποιητική συλλογή "ο Γλωσσολόγος" της Βιβής Κοτσίδα Βρεττού, υπάρχει ένα παράθεμα δικό μου που με τιμά ιδιαίτερα, και λέει: "Η ελληνική γλώσσα είναι ανεξερεύνητος γαλαξίας, ένας αχατογράφητος, μονίμως φουρτουνιασμένος ωκεανός. Γνωρίζουμε ένα ελάχιστο μέρος της ελληνικής γλώσσας, κανένας δεν την γνωρίζει πλήρως και ούτε θα την μάθει κιόλας."

4. Ποια είναι η σημασία της φιλολογίας στη σύγχρονη εποχή της τεχνολογίας;

Ξέρετε εμείς οι φιλόλογοι υποφέρουμε ως επαγγελματίες, γιατί ο κόσμος δεν γνωρίζει τη δουλειά μας. Φτάσαμε στο σημείο να λέμε: "Αυτός λέει φιλολογίες" (λόγια του αέρα). Έχει φτάσει να έχει αρνητική σημασία. Κανονικά, φιλόλογοι οφείλουμε να είμαστε όλοι, δηλαδή φίλοι του λόγου, να αγαπάμε τη γλώσσα μας. Εμείς οι φιλόλογοι ειδικά, έχουμε το προνόμιο να μελετάμε την κρυφή αλλά και τη φανερή ζωή των λέξεων, αλλά και να φέρνουμε στην επιφάνεια θησαυρούς που δεν μπορεί να τους ξέρει ο άλλος κόσμος, άρα επιτελούμε και ένα κοινωνικό έργο. Η γλώσσα είναι δύναμη. Μπορεί κάποιος να σου πει μια λέξη και να σε πληγώσει θανάσιμα. Μπορεί από την άλλη να σου πει κάποιος μια λέξη τρυφερή και να σε ανεβάσει στα ύψη. Αυτή είναι η γλώσσα, και πολλές φορές οι άνθρωποι, δυστυχώς, χρησιμοποιούν τη γλώσσα, για να πονέσουν όχι για να επαινέσουν. Πρόσφατα παρακολούθησα μια διαδικτυακή διάλεξη ενός διάσημου Έλληνα καθηγητή της Αμερικής, του Alex Kalamaridis, ο οποίος είπε το εξής: 65% of today's students will work in jobs which do not exist today. Όταν τον ρώτησα γιατί, μου είπε: Συνάδελφε, αυτό έχει να κάνει με την προσαρμοσιμότητα.

5. Ποιος είναι ο ρόλος της κριτικής σκέψης στη φιλολογική εκπαίδευση;

Η λέξη κλειδί για την επιτυχία του εκπαιδευτικού συστήματος είναι να μην αποδέχομαι ό,τι μου λένε, αλλά να το επεξεργάζομαι στο μυαλό μου και να διαμορφώνω άποψη υπεύθυνη, χωρίς να πειθαναγκάζω. Όσες φορές επιβάλλεται με άνωθεν εντολές κάτι, δεν είναι αποτελεσματικό/μακροπρόθεσμο. Τι οφείλουμε λοιπόν να κάνουμε; Να επεξεργαζόμαστε αυτά που μας λένε με βάση τις δικές μας προσλαμβάνουσες παραστάσεις και να μην δεχόμαστε κάθε τι που θα μας πουν. Δεν έχει συνηθίσει κανένας εκπαιδευτικός, συμπεριλαμβανομένου και του εαυτού μου, τον αντίλογο. Θα ήθελα ακόμη να προσθέσω ότι η πιο βάνουσα κακοποιημένη λέξη στην ελληνική γλώσσα είναι η λέξη διάλογος. Σου ζητάει κάποιος να κάνετε διάλογο και κάνει μονόλογο. Καμιά φορά πιο σημαντικός από τον διάλογο είναι ο αντίλογος. Καμιά φορά οι γονείς ρωτούν τα παιδιά γιατί αντιμιλάνε και θεωρείται κακό, ενώ στην πραγματικότητα είναι ότι έχω απλώς διαφορετική άποψη.

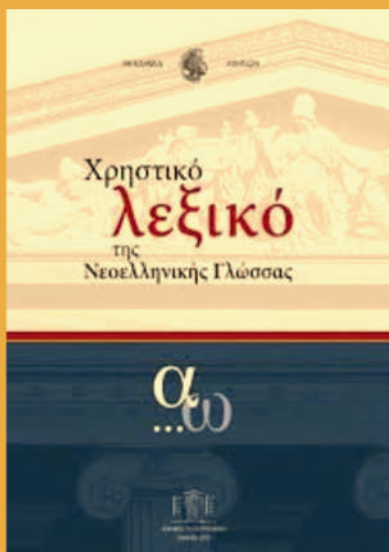
6. Πώς αποφασίσατε να εμπλέκεστε και εσείς στο σχολείο μας ενώ ήδη βρίσκεστε σε ένα από τα καλύτερα πανεπιστήμια ;

Ενώ έχω περιορισμένο χρόνο, ο λόγος που βρίσκομαι εδώ είναι γιατί έχω “αδερφό” τον σχολάρχη των Εκπαιδευτηρίων, τον κ. Γεώργιο Ζώη. Ο Γεώργιος Ζώης είναι αδερφός μου, πνευματικός, αχώριστος φίλος από τα 18 μας, από το 1966. Συναντηθήκαμε στο Πανεπιστήμιο και, ρίχνοντας μια ματιά ο ένας στον άλλο, κατάλαβα ότι έχουμε κοινά βιώματα, ότι δεν είμαστε από τζάκια και σαλόνια, αλλά έχουμε έφεση για τη γνώση και τη μάθηση. Μπήκαμε και οι δύο αριστούχοι στο πανεπιστήμιο, και διατηρούμε αδιατάρακτη τη φιλία μας δεκαετίες. Είχαμε αρκετούς φίλους και συμμαθητές. Παρόλ’ αυτά μείναμε μόνο εμείς. Τον θαυμάζω ανυπόκριτα, γιατί ανέβηκε πολύ ψηλά και επιτελεί πολύ σημαντικότερο έργο από το δικό μου. Δεν θα άντεχα εγώ ούτε μια στιγμή να διευθύνω τα Εκπαιδευτήρια αυτά, γιατί έχουν τόσες ευθύνες, βάσανα και υποχρεώσεις που ούτε μια ώρα δεν θα άντεχα. Εδώ έρχομαι χωρίς να ξέρω τι αντιμετωπίζει κάθε μέρα και δεν το δείχνει. Αυτό εδώ το σχολείο αποτελεί χώρο χαλάρωσης και ηρεμίας για εμένα και πάντα το μυαλό μου ηρεμεί όποτε βρίσκομαι εδώ.

7. Είχατε αναφέρει σε μία από τις συζητήσεις σας στην τάξη μας κάποια εφαρμογή στην οποία συμβάλλατε και εσείς. Πώς ονομάζεται; Τι προσφέρει;

Η αλήθεια είναι ότι από μικρό παιδί θαύμαζα τα λεξικά. Όταν πήγα στη Γερμανία, το διδακτορικό μου αποτέλεσε η Λεξικογραφία. Μια μέρα, με κάλεσε η ίδια η Ακαδημία Αθηνών προσφέροντάς μου μια θέση για τη συγγραφή ενός σύγχρονου λεξικού. Στην αρχή φοβήθηκα, όμως τελικά δέχτηκα. Τα 14 πρώτα χρόνια δεν με έβλεπε κανείς, αποκόπηκα από τους γύρω μου. Όμως πήρα με τόσο πάθος το έργο και, με πείσμα, θέληση, υπομονή και επιμονή, τα κατάφερα. Το Λεξικό ονομάζεται “Χρηστικό Λεξικό”.

8. Φαίνεται ότι το επάγγελμά σας καταναλώνει αρκετό χρόνο από την προσωπική σας ζωή. Η οικογένειά σας παραπονιέται γι’ αυτό; Τι κάνετε με την οικογένειά σας, όταν διαθέτετε χρόνο;

Η αλήθεια είναι ότι, όταν θέλεις να αφιερωθείς σε έναν ιερό σκοπό, όπως είναι η παιδεία, η γνώση και η έρευνα, δεν είναι λογικό να είσαι μονόπλευρος. Ο χρόνος είναι λίγος. Κάποτε μου είχε πει ο Παντελής Πρεβελάκης, μεγάλος λογοτέχνης και ακαδημαϊκός, “Η ζωή μας είναι σύντομη”. Ένας μόνο τρόπος υπάρχει να την επιμηκύνουμε, ασκητεύοντας. Την οικογένειά μου δεν την πρόσεξα, όπως θα έπρεπε. Νιώθω τύψεις, αλλά τα παιδιά μου από πολύ νωρίς και η γυναίκα μου έδειχναν μεγάλη κατανόηση, σε σημείο που και εγώ απορούσα. Αυτό που με στεναχώρησε είναι ότι έχασα φίλους, συγγενείς, κουμπάρους, όμως δεν έχασα ποτέ από το πλευρό μου τον Γιώργο. Το συγκινητικό είναι ότι τα αδέρφια μου και οι στενοί συγγενείς μου με στήριξαν και με βοήθησαν στο έργο μου. Αυτοί που δεν με κατάλαβαν είναι οι άνθρωποι που νόμιζα ότι ήταν κοντά μου και απομακρύνθηκαν.

Η συνέντευξη έκλεισε με πολύ γλυκά και τρυφερά λόγια από τον κ. Χαραλαμπίδη, λέγοντας ότι αυτή η εμπειρία θα τον ακολουθεί για όλο τον άγνωστο και υπολειπόμενο βίο του. Τον ευχαριστούμε πάρα πολύ για αυτή τη μαγευτική εμπειρία που μας χάρισε!

Συνέντευξη με τον ποιητή, κ. Γιώργο Μαρίνο

Γράφει η: Τσουρλάκη Αθανασία - Δαφνή

Ερ: Κε. Μαρίνο, καλημέρα σας. Πότε γεννηθήκατε και σε ποιο μέρος;

Απ: Γεννήθηκα στο δουργούτη στην σημερινή περιοχή των προσφυγικών του Ν. Κόσμου το 1936.

Ερ: Έχετε αδέρφια και πόσα; Έχετε καλές σχέσεις μαζί τους;

Απ: Τότε γεννούσαν πολλά παιδιά. Δυο αδέρφια μου πέθαναν μετά τη γέννα. Έναν άλλο αδελφό μου 15 ετών τον σκότωσαν το 1943 οι Γερμανοί, γιατί έκανε αντίσταση. Μία αδελφή μου, η Αθηνά, πέθανε 95 ετών πριν 3 μήνες. Τη θυμάμαι είχε δυο πλεξούδες. Μία αδελφή μου ζει και είναι 98 ετών.

Ερ: Έχετε παιδιά; Ασχολούνται με την ποίηση, την μουσική ή το τραγούδι;

Απ: Έχω 3 αγόρια και μια κόρη. Έχω 8 εγγόνια και 1 δισέγγονο από τον γιο μου. Μένουν στη Δανία. Ο ένας είναι μουσικολόγος στο πανεπιστήμιο. Η κόρη μου είναι διευθύντρια σε εκδοτικό οίκο και ο άλλος είναι καθηγητής. Ο ένας εγγονός μου έχει πάρει 1ο βραβείο Σκανδιναβίας στο πιάνο.

Ερ: Γιατί φύγατε για το εξωτερικό; Σε ποια μέρη πήγατε; Πιστεύετε ότι οι άνθρωποι έχουν περισσότερες ευκαιρίες στο εξωτερικό;

Απ: Υπήρχε μεγάλη φτώχεια το 1957. Εγώ ήμουν χορευτής στη δώρα Στράτου και κέρδισα λίγα χρήματα από μια παράσταση, με τα οποία έβγαλα εισιτήριο για το Μιλάνο. Έφυγα με 1 δολάριο και, φτάνοντας, βρέθηκα τυχαία σε ένα πάρκο, όπου μια γυναίκα με βοήθησε να βρω δουλειά σε τσίρκο, να καθαρίζω ελέφαντες. Εκεί έμεινα σε δωμάτιο δίπλα σε κλόουν, που με έμαθε τη δουλειά του και με θεωρούσε σαν τον χαμένο του αδελφό. Όταν αρρώστησε, μου πρότειναν να τον αντικαταστήσω, και λίγο μετά μου έγινε πρόταση για δουλειά κλόουν στη Γενεύη με πολύ καλύτερες απολαβές. Έφυγα και έμεινα 6 χρόνια στη Γενεύη, μετά εργάστηκα στο Παρίσι και στην Κοπεγχάγη, όπου δημιούργησα το "Θέατρο της Βαλίτσας", γνωρίζοντας μεγάλη επιτυχία σε πολλές ευρωπαϊκές χώρες.

Σε μια παράσταση στο Μπέργκεν, με πλησίασε ένας άντρας, που ήταν γιος της γυναίκας που με είχε βοηθήσει παλιά, και ήρθε να με βρει κατόπιν εντολής της μητέρας του.

Ερ: Πιστεύετε ότι οι άνθρωποι έχουν περισσότερες ευκαιρίες στο εξωτερικό;

Απ: Οπωσδήποτε. Οι νέοι έχουν περισσότερες ευκαιρίες στο εξωτερικό, ιδιαίτερα στις χώρες της Σκανδιναβίας.

Ερ: Μετανιώσατε που πήγατε στο εξωτερικό;

Απ: Όχι, ποτέ δεν μετανιώνω για τίποτα.

Ερ: Σας έλειψε η οικογένειά σας;

Απ: Μου έλειπε πολύ. Αλλά τότε δεν μπορούσα να' ρθω, γιατί ήταν δύσκολα τα πράγματα και μετά ήρθε και μία δικτατορία εδώ στην Ελλάδα για 7 χρόνια και δεν μπορούσα να επιστρέψω.

Ερ: Πότε αρχίσατε να γράφετε; Τι σας ενέπνευσε;

Απ: Από πολύ μικρός έγραφα και ήμουν ένα περίεργο παιδί. Θυμάμαι στην Α' δημοτικού, στο μάθημα για τον Βουλγαροκτόνο, όπου μας είπαν ότι οι Έλληνες τύφλωσαν 1000 Βούλγαρους, εκτός από έναν. Συγκλονίστηκα και έβαλα τα κλάματα. Ο δάσκαλος με ρώτησε και μου είπε πως, όταν μεγαλώσω και πάω φαντάρος, θα κάνω τα ίδια, αλλά εγώ απάντησα ότι αγαπώ τους ανθρώπους.

Από τότε ένιωθα ότι με εμπνέει η ίδια η ζωή. Σήμερα πιστεύω πως έχω το «τρίτο μάτι», δηλαδή τη δυνατότητα να βλέπω και να καταλαβαίνω περισσότερα, αρκεί η γνώση να διδάσκεται σωστά και υπεύθυνα από το σχολείο.

Ερ: Σπουδάσατε κιθάρα ή είστε αυτοδίδακτος;

Απ: Είμαι αυτοδίδακτος. Δεν είμαι καλός κιθαρίστας, αλλά, όταν παίρνω την κιθάρα μου, τραγουδάνε όλοι μαζί μου, χαίρονται όλοι, όλοι γίνονται μια παρέα. Ο άλλος, ενώ έχει σπουδάσει, μου λέει, πως δεν μπορεί να έρθει σε επαφή με τον κόσμο. Εγώ είχα μάθει από τη δουλειά μου να έρχομαι σε επαφή με τον κόσμο.

Ερ: Υπήρχε κάποιο πρόσωπο που σας επηρέασε στον επαγγελματικό προσανατολισμό σας;

Απ: Ο κλόουν. Και όλοι οι άνθρωποι γύρω μου.

Ερ: Το ότι γίνετε κλόουν, κιθαρίστας, ποιητής, παραμυθάς ήταν κάτι που θέλατε από μικρός;

Απ: Όχι, δεν σκέφτεσαι. Αλλά έρχεται, έρχεται αυτό το πράμα..και θα μπορούσα να γίνω κάτι άλλο, αλλά δε θα ήμουν καλός εκεί. Εγώ βρήκα αυτό που θα ήμουν καλός. Να κάνεις αυτό που θα νομίζεις ότι είσαι καλή.

Ερ: Αγαπάτε τα παιδιά, έτσι δεν είναι;
**Νιώθετε πως τα παιδιά είναι κάτι σαν εσάς;
Δημιουργικά,αυθόρμητα, γεμάτα ζωή,
ειλικρίνεια και αγάπη για ελευθερία και για
τους ανθρώπους;**

Απ: Βεβαίως!Και ο λόγος που έγραψα ποιήματα και θεατρικά για παιδιά είναι ότι τα ελληνικά παιδικά τραγούδια και παραμύθια μιλούν για σκοτωμούς, θανάτους, χτυπήματα κ.α.. Μόνο αρνητικά πράματα.

Το σκέφτηκα αυτό κι έτσι άρχισα να γράφω μόνο θετικά ποιήματα.

Τα μικρά παιδιά πολλές φορές λένε λόγια πολύ περίεργα. Δηλαδή λέει ένα κοριτσάκι 5 ετών.

"Μου έχετε μάθει, έχω τα μάτια μου, τα δυο μου μάτια για να σας βλέπω,
μου έχετε μάθει, έχω τα αυτιά μου, τα δυο μου αυτιά για να σας ακούω,
έχω τη μύτη μου για να μυρίζω και κάπου κάπου να την σκαλίζω,
τα δυο μου πόδια για να χορεύω και για να τρέχω,
κάνεις σας όμως δεν μου χει μάθει,
τον αφαλό μου γιατί τον έχω;"

Γιατί δεν μαθαίνουμε στα παιδιά τα κυριότερα!

Άλλο ποίημα:

"Ένα ολόκληρο εργαστήρι στη δουλειά
Η μαμά μου και η μαμά σου και η θεία μου η Άννα
κι απ' αυτό το εργαστήρι βγήκαν οι άνθρωποι όλοι,
τα κορίτσια όλου του κόσμου έχουν τέτοιο εργαστήρι,
και γεννούν αράδα ανθρώπους,
αν δεν παν σε μοναστήρι".

Ερ: Στο βιβλίο σας μιλάτε για την κλιματική αλλαγή, κάτι που ήταν αρκετά προχωρημένο για την εποχή εκείνη. Σας προβληματίζε πολύ;

Απ: Βεβαίως!Όπως επίσης και ο πόλεμος, η δικτατορία στην Ελλάδα κ.α.

Ερ: Πιστεύετε πως τα βιβλία σας είναι μόνο για παιδιά δημοτικού ή πως κρύβουν και μηνύματα που θα έπρεπε να ενδιαφέρουν και τους ενήλικες;

Απ: Οπωσδήποτε. Γιατί τα παιδιά καταλαβαίνουν πάρα πολύ.

Επίσης έχω γράψει αιγινήτικα τραγούδια. Βρήκα 15 τύπους στη Αίγινα που με συγκίνησαν, όπως για τον τρελό του νησιού, για την κουτσομπόλα του νησιού κ.α.

Επίσης τα ποιήματα: "τα του καφενείου".

Ο Μαρίνος είναι ο "Μέγας δάσκαλος της καθημερινής τέχνης".

Έχει γράψει πολλά ποιήματα και αρκετά από αυτά τα μελοποίησε και έχει πολλά άλμπουμ με δικά του τραγούδια.

Στο κινηματογραφικό έργο που παίζεται στο NETFLIX το "δουργούτι", του Νίκου Κούνδουρου, υπάρχουν τα δικά του τραγούδια.

Συνεχίζει και γράφει καθημερινά στιχάκια, καυστικά ποιηματάκια που τα αναρτά στο Facebook!.

Ερ: Φαίνεστε ένας άνθρωπος γεμάτος χαρά και όρεξη για ζωή. Πώς σας επηρέασε αυτό στη ζωή σας;

Απ: Το χιούμορ δεν μου έλειψε ποτέ στη ζωή μου.

Ερ: Σας ευχαριστώ πολύ!

Απ: Παρακαλώ.Πάντα στη διαθεσή σου.

Ανακαλύπτοντας το Σχολείο του αύριο

Στο Ελληνικό, ακριβώς απέναντι από το υφιστάμενο σχολικό μας συγκρότημα, υψώνεται το νέο Γυμνάσιο - Λύκειο.

Η **κεντρική ιδέα** είναι ότι η εκπαίδευση αποτελεί **γέφυρα** ανάμεσα στο **όνειρο** και την **πραγματικότητα**, στη **σκέψη** και τη **δράση**.

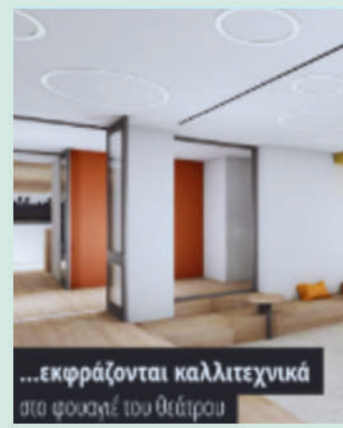
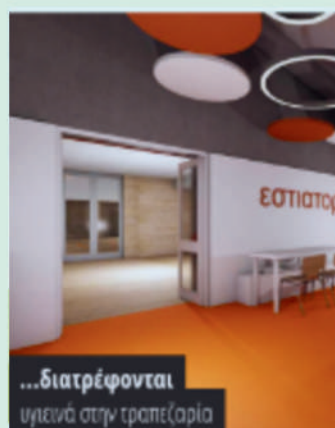
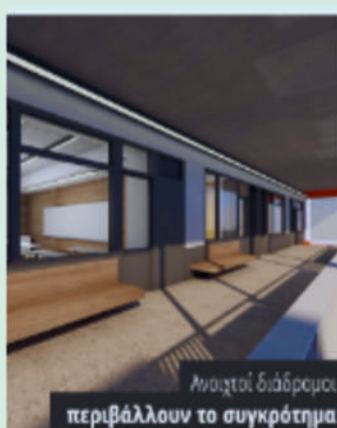
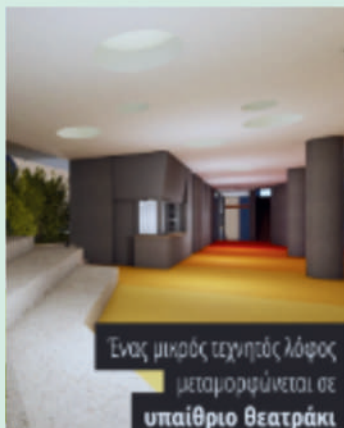

Το νέο Γυμνάσιο - Λύκειο των Εκπαιδευτηρίων Γεωργίου Ζώη ανοίγει τις πόρτες του τον Σεπτέμβριο του 2026.

Εκπαίδευση που συνδέει το σήμερα με το αύριο

- Βιοκλιματικός σχεδιασμός
- Σύγχρονες αίθουσες διδασκαλίας
- Εργαστήρια Φυσικών Επιστημών, Πληροφορικής, Μουσικής, Innovation Lab
- Πολυχώρος - θέατρο
- Βιβλιοθήκη
- Τραπεζαρία
- Χώρος συνάντησης & συμβουλευτικής
- Ιατρείο
- Αθλητικές εγκαταστάσεις & αποδυτήρια
- Φυτεμένο δώμα & υπαίθριες αίθουσες

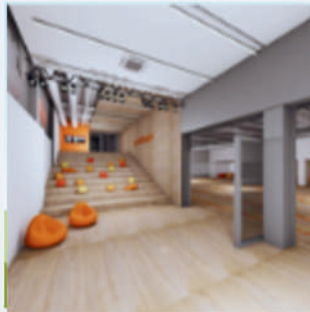
Κάθε χώρος έχει ρόλο & κάθε εμπειρία σκοπό

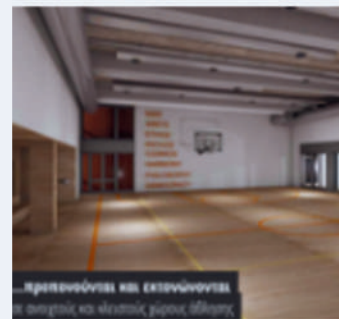
Οι μαθητές/τριες:

- χαλαρώνουν και κοινωνικοποιούνται στο φυτεμένο δώμα
- εκφράζονται καλλιτεχνικά στο φουαγιέ του θεάτρου
- σχεδιάζουν το μέλλον τους συμμετέχοντας στις ημέρες σταδιοδρομίας στον πολυχώρο/θέατρο
- πειραματίζονται σε σύγχρονα εργαστήρια
- προπονούνται και εκτονώνονται σε ανοιχτούς και κλειστούς χώρους άθλησης
- διατρέφονται υγιεινά στην τραπεζαρία
- αναζητούν ηρεμία στη βιβλιοθήκη

Χώροι με νόημα, εμπειρίες με αξία

Κάθε χώρος μια ευκαιρία, κάθε εμπειρία ένα βήμα

ΑΠΟΤΕΛΕΣΜΑΤΑ ΠΑΝΕΛΛΑΔΙΚΩΝ ΕΞΕΤΑΣΕΩΝ 2025

Στις Πανελλαδικές 2025, οι μαθητές των Εκπαιδευτηρίων Γ. Ζώη ξεχώρισαν σε 5 βασικά μαθήματα με επιδόσεις πολύ υψηλότερες από τον πανελλαδικό μέσο όρο.
Μέρα με τη μέρα, βάζουμε στόχο και τον πετυχαίνουμε.

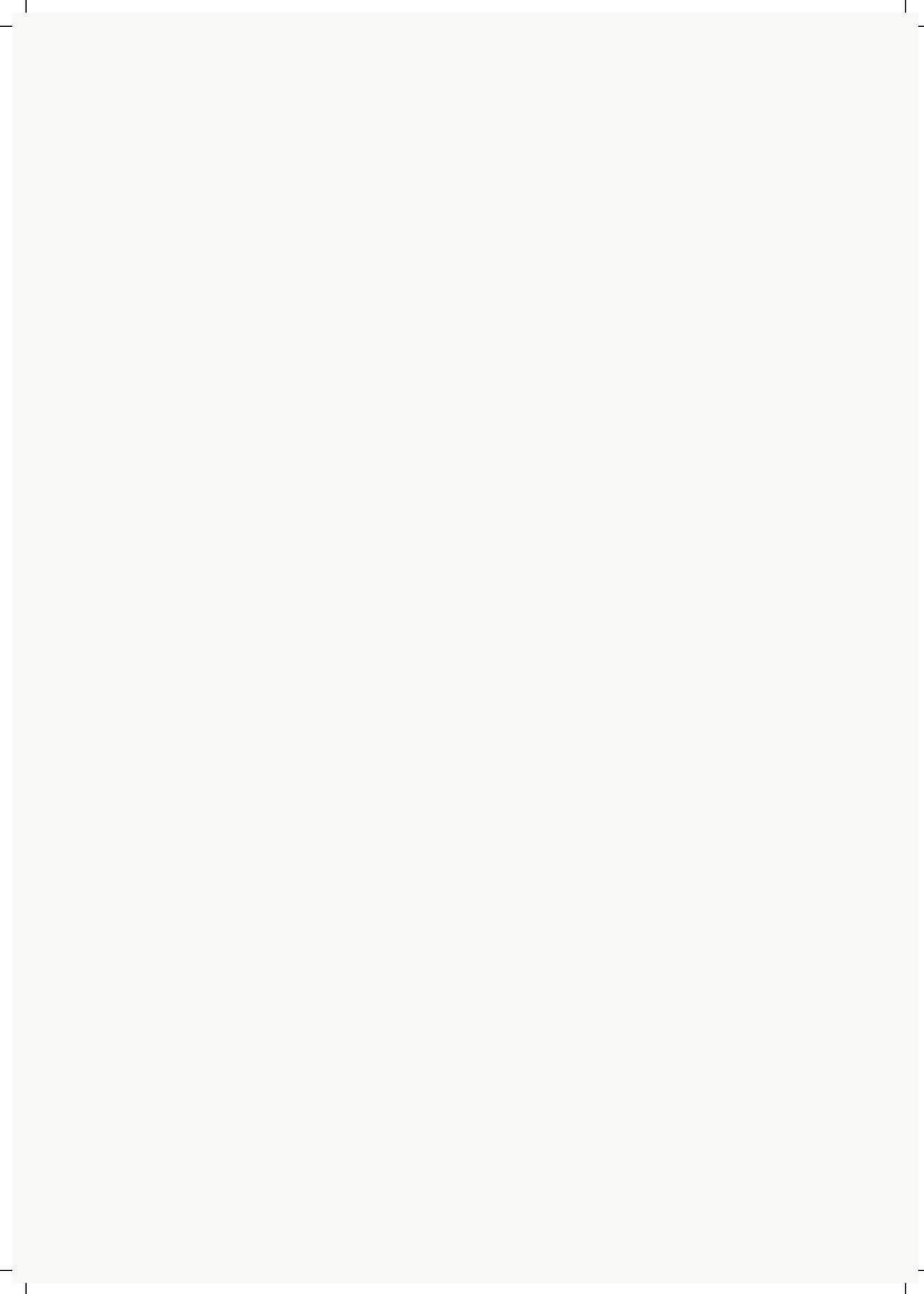

ΣΗΜΕΙΩΣΕΙΣ

[illegible]

Με φως οδηγό και όνειρο
ηυξίδα,
δημιουργούμε το αύριο.

ΕΚΠΑΙΔΕΥΤΗΡΙΑ
ΓΕΩΡΓΙΟΥ ΖΩΗ

Ζωήρες φωνές

ΕΑΡΙΝΗ ΕΚΔΟΣΗ - ΓΥΜΝΑΣΙΟ